



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 15.12.1997
KOM(97) 706 endelig udg.

97/0357 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut

(kodificeret version)

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. I forbindelse med "Borgernes Europa" understreger Kommissionen, at den lægger stor vægt på at forenkle fællesskabsretten og gøre den klarere for borgerne ved således at tilbyde dem nye muligheder og indrømme dem specifikke rettigheder, som de kan påberåbe sig.

Men dette mål kan ikke nås, så længe der stadig er et alt for stort antal bestemmelser, som - efter at være blevet ændret flere gange og ofte i væsentlig grad - findes spredt dels i den oprindelige retsakt, dels i de senere ændringsakter. Det bliver således nødvendigt at undersøge og sammenligne en lang række retsakter, før man kan fastslå, hvad der er gældende ret.

Som følge heraf må fællesskabsretlige forskrifter, som ofte ændres, kodificeres, hvis de skal være klare og gennemskuelige.

2. Med sin afgørelse af 1. april 1987 har Kommissionen pålagt sine tjenestegrene at foretage en konstitutiv og officiel kodifikation af retsakterne senest efter den tiende ændring af dem, men understregede, at der er tale om en minimumsregel, fordi tjenestegrene af hensyn til at gøre fællesskabslovgivningen klar og letforståelig burde bestræbe sig for med kortere mellemrum at kodificere de tekster, de har ansvaret for.
3. I formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Edinburgh i december 1992 blev disse krav bekræftet, samtidig med at det understregedes, at konstitutiv og officiel kodifikation "er vigtig, fordi den giver retlig sikkerhed med hensyn til, hvilken lov der gælder på et bestemt tidspunkt vedrørende et bestemt spørgsmål".

Denne form for kodifikation skal foretages under fuldstændig overholdelse af Fællesskabets normale lovgivnings-procedure.

Eftersom der ved konstitutiv og officiel kodifikation ikke kan foretages nogen substansændringer af de pågældende retsakter, har Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen gennem en interinstitutionel aftale af 20. december 1994 fastsat en fremskyndet arbejdsmetode med det formål hurtigt at kunne vedtage de kodificerede retsakter.

4. Nærværende forslag til kodifikation⁽¹⁾ af Rådets direktiver 73/183/EØF af 28. juni 1973 om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser ved selvstændig virksomhed inden for banker og andre pengeinstitutter, 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, 89/299/EØF af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital, 89/646/EØF af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF, 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter, 92/30/EØF af 6. april 1992 om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag og 92/121/EØF af 21. december 1992 om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer, tager sigte på denne form for kodifikation: det nye direktiv træder i stedet for de forskellige direktiver, som kodifikationen⁽²⁾ angår: forslaget indeholder ingen substansændringer af de kodificerede retsakter, men er blot en sammenskrivning af dem, og de eneste formelle ændringer er dem, der kræves af selve kodifikationen.
- 4a. Det påpeges, at det ved kodifikationen af ovennævnte direktiver har syntes formålstjenligt at benytte lejligheden til at udskifte betegnelsen "kontaktudvalg" i direktiv 89/646/EØF, betragtning nr. 21 og i direktiv 77/780/EØF, betragtning nr. 15 (henholdsvis betragtning nr. 23 og 66 i nærværende kodifikation) med betegnelsen "kontaktgruppe". I modsætning til den terminologi, der fejlagtigt er blevet anvendt i ovennævnte direktivers omtalte betragtninger, er betegnelsen "kontaktgruppe" blevet anvendt fra begyndelsen af sidstnævntes aktiviteter.
5. Nærværende kodificeringsforslag er udarbejdet på grundlag af retsakternes tekster, der er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende på alle de officielle sprog. Artiklernes tidligere nummerering er bibeholdt for at gøre læsningen lettere. Den er anført i margenen medens den nye er anført over artiklerne. De to nummereringer er opstillet i en sammenligningstabel, der indgår som bilag VI til det kodificerede direktiv.

⁽¹⁾ Opført i lovgivningsprogrammet for 1994.

⁽²⁾ Bilag V, del A, i nærværende forslag.

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV .../.../EF
af
om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽²⁾

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Rådets direktiv 73/183/EØF af 28. juni 1973, om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser ved selvstændig virksomhed inden for banker og andre pengeinstitutter⁽³⁾, Rådets direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁽⁴⁾, Rådets direktiv 89/299/EØF af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital⁽⁵⁾, Rådets direktiv 89/646/EØF af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF⁽⁶⁾, Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter⁽⁷⁾, Rådets direktiv 92/30/EØF af 6. april 1992 om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag⁽⁸⁾ og Rådets direktiv 92/121/EØF af 21. december 1992 om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer⁽⁹⁾ har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer, direktiverne bør derfor kodificeres og samles i en tekst, således at deres bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt;

⁽¹⁾ EFT C

⁽²⁾

⁽³⁾ EFT L 194 af 16. 7. 1973, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 322 af 17. 12. 1977, s. 30. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/13/EF (EFT L 66 af 16. 03. 1996, s. 15).

⁽⁵⁾ EFT L 124 af 5. 5. 1989, s. 16. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/30/EØF (EFT L 110 af 28. 4. 1992, s. 52).

⁽⁶⁾ EFT L 386 af 30. 12. 1989, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18. 7. 1995, s. 7).

⁽⁷⁾ EFT L 386 af 30. 12. 1989, s. 14. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/10/EF (EFT L 85 af 3. 4. 1996, s. 17).

⁽⁸⁾ EFT L 110 af 28. 4. 1992, s. 52.

⁽⁹⁾ EFT I. 29 af 5. 2. 1993, s. 1. Direktivet er ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

2) i medfør af traktaten er enhver forskelsbehandling med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser, der er begrundet i enten nationalitet eller det forhold, at foretagendet ikke er etableret i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen finder sted, forbudt;	1.	77/780/EØF (tilpasset)
3) for at lette adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut er det nødvendigt at fjerne de mest forstyrrende forskelle i medlemsstaternes lovgivning for så vidt angår de ordninger, som disse institutter er underlagt;	2.	77/780/EØF
4) dette direktiv udgør hovedhjørnestenen i gennemførelsen af det indre marked som fastsat i Den Europæiske Fælles Akt og planlagt i Kommissionens Hvidbog, både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af finansielle tjenesteydelser i banksektoren;	1.	89/646/EØF (tilpasset)
5) samordningen med hensyn til kreditinstitutter skal både for at beskytte spareerne og for at skabe ensartede konkurrencevilkår for kreditinstitutterne gælde for disse som helhed; der skal dog om nødvendigt tages hensyn til de objektive forskelle i deres juridiske status og egentlige virksomhedsområde, som er fastsat i de nationale lovgivninger;	4.	77/780/EØF

6) samordningen må derfor være så bred som mulig og omfatte samtlige institutter, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage midler, der skal tilbagebetales, enten i form af indlån eller på anden måde, f.eks. kontinuerlig udstedelse af obligationer og andre lignende værdipapirer, samt i at yde lån for egen regning; der bør imidlertid indføres undtagelser for visse kreditinstitutter, som dette direktiv ikke kan omfatte; dette direktiv berører ikke anvendelse af national lovgivning, når denne indeholder bestemmelser om særlige, supplerende tilladelser, der gør det muligt for kreditinstitutterne at udøve særlige former for virksomhed eller foretage særlige former for forretninger;	5. + 6.	77/780/EØF
7) formålet er at opnå det mindste mål af harmonisering, som er nødvendigt og tilstrækkeligt for at sikre en gensidig anerkendelse af tilladelser og ordninger med forsigtighedstilsyn, der åbner mulighed for meddelelse af en enkelt tilladelse gældende i hele Fællesskabet og for anvendelse af princippet om hjemlandstilsyn; kravet om en driftsplan kan således i denne sammenhæng kun betragtes som en faktor, der giver de kompetente myndigheder anledning til at træffe afgørelse på grundlag af mere præcise oplysninger inden for rammerne af objektive kriterier; en vis smidighed er imidlertid mulig med hensyn til krav til kreditinstitutternes retlige status og beskyttelse af benævnelser;	4. + 9. + 11.	89/646/EØF 77/780/EØF (tilpasset) (tilpasset)
8) det er nødvendigt at stille ensartede finansielle krav til kreditinstitutterne for at sikre ensartet beskyttelse af sparene og rimelige konkurrencevilkår for beslægtede kategorier af kreditinstitutter; indtil en yderligere samordning kan finde sted, bør der fastlægges passende forholdstal, som gør det muligt, som led i samarbejdet mellem nationale myndigheder efter ensartede metoder at følge udviklingen i forholdene for beslægtede kategorier af kreditinstitutter; denne fremgangsmåde skulle lette en gradvis tilnærmelse mellem de ordninger med nøgletal, som medlemsstaterne har fastlagt og anvender; der må imidlertid skelnes mellem nøgletal, der skal sikre en betryggende drift af kreditinstitutterne, og nøgletal, der har relation til den økonomiske politik og pengepolitikken;	12.	77/780/EØF (tilpasset)

<p>9) principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn forudsætter, et de kompetente myndigheder i hver medlemsstat undlader at meddele tilladelse eller inddrager denne i de tilfælde, hvor det af sådanne forhold som driftsplanen, den geografiske placering eller de faktiske transaktioner klart fremgår, at det pågældende kreditinstitut har valgt denne medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor det agter at drive eller allerede driver størstedelen af sin virksomhed; et kreditinstitut, som er en juridisk person, skal meddeles tilladelse i den medlemsstat, hvor dets vedtægtsmæssige hjemsted ligger; et kreditinstitut som ikke er en juridisk person, skal have hovedkontor i den medlemsstat, hvor det er meddelt tilladelse; medlemsstaterne skal i øvrigt kræve, at et kreditinstituts hovedkontor altid skal ligge i den medlemsstat, som er kreditinstitutets hjemland, og hvor kreditinstituttet faktisk udøver virksomhed;</p>	<p>8. + 7.</p>	<p>89/646/EØF (tilpasset) 95/26/EF (tilpasset)</p>
<p>10) myndighederne bør ikke meddele et kreditinstitut tilladelse eller opretholde denne tilladelse, hvis de snævre forbindelser, virksomheden har til andre fysiske eller juridiske personer, kan hæmme myndighedernes mulighed for at varetage deres tilsynsopgaver; allerede godkendte kreditinstitutter skal ligeledes opfylde myndighedernes krav; den definition af "snævre forbindelser", som dette direktiv opstiller, bygger på minimumskriterier og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne også anvender den på andre situationer end dem, som definitionen omhandler; erhvervelse af en betydelig andel af kapitalen i et selskab bevirker ikke i sig selv, at der opstår kapitalinteresser som falder ind under definitionen af "snævre forbindelser", hvis den pågældende erhvervelse kun er en midlertidig investering, der ikke gør det muligt at øve indflydelse på virksomhedens struktur og finansielle politik;</p>	<p>3. + 4. + 5.</p>	<p>95/26/EF (tilpasset) (tilpasset)</p>
<p>11) henvisningen til tilsynsmyndighedernes varetagelse af deres tilsynsopgaver omfatter det tilsyn på et konsolideret grundlag, som skal føres med et kreditinstitut, når et sådant kræves i henhold til fællesskabsretten; i så tilfælde skal de myndigheder, der anmodes om tilladelse, kunne identificere de myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn på et konsolideret grundlag med dette kreditinstitut;</p>	<p>6.</p>	<p>95/26/EF</p>
<p>12) hjemlandet kan i øvrigt indføre strengere krav end de i artikel 5, stk. 1, første afsnit, og stk. 2, artikel 7, 16, 30, 51 og 65 fastsatte for kreditinstitutter, som er meddelt tilladelse af dets egne kompetente myndigheder;</p>	<p>9.</p>	<p>89/646/EØF (tilpasset)</p>

13) ophævelsen af kravet om særskilt tilladelse for filialer af EF-kreditinstitutter vil gøre det nødvendigt også at ophæve kravet om indskudskapital;	17.	89/646/EØF (tilpasset)
14) den valgte fremgangsmåde åbner mulighed for, at kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i deres hjemland, takket være princippet om gensidig anerkendelse kan udøve de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, helt eller delvis i hele Fællesskabet, enten ved at etablere en filial eller ved at præstere tjenesteydelser; udøvelsen af aktiviteter, som ikke er opført på nævnte liste, er omfattet af Traktatens generelle bestemmelser om fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser;	12. + 13.	89/646/EØF (tilpasset)
15) princippet om gensidig anerkendelse bør udvides til også at gælde for de aktiviteter, der er opført på omtalte liste, når de udøves af finansieringsinstitutter, som er datterselskaber af kreditinstitutter, på betingelse af at sådanne datterselskaber indgår i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet og opfylder visse strenge betingelser;	14.	89/646/EØF (tilpasset)
16) værtslandet kan for institutter, der ikke er meddelt tilladelse som kreditinstitutter i deres hjemland, eller for aktiviteter, der ikke er opført på nævnte liste, gøre udøvelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser betinget af, at de særlige regler i dets lovgivning er overholdt, for så vidt disse bestemmelser på den ene side er forenelige med fællesskabsretten og er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser, og såfremt disse institutter eller deres aktiviteter på den anden side ikke er undergivet tilsvarende lovgivning eller bestemmelser i hjemlandet;	15.	89/646/EØF
17) medlemsstaterne skal påse, at der ikke stilles hindringer i vejen for, at de aktiviteter, der er omfattet af den gensidige anerkendelse, kan udøves på samme måde, som de udøves i hjemlandet, så længe disse ikke er i strid med værtslandets retsfor skrifter til beskyttelse af samfundsmæssige interesser;	16.	89/646/EØF
18) der er en nødvendig sammenhæng mellem dette direktivs mål og den liberalisering af kapitalbevægelser, der gennemføres ved anden fællesskabslovgivning; under alle omstændigheder må der være harmoni mellem foranstaltningerne til liberalisering af bankernes aktiviteter og foranstaltningerne til liberalisering af kapitalbevægelser;	18.	89/646/EØF (tilpasset)

<p>19) den ordning, der gælder for filialer af kreditinstitutter, som har hjemsted uden for Fællesskabet, bør være ens for alle medlemsstaterne; det er vigtigt at fastsætte, at reglerne for disse filialer ikke må være gunstigere end for filialer af institutter med hjemsted i medlemsstaterne; det bør præciseres, at Fællesskabet kan indgå aftaler med tredjelande om gennemførelse af bestemmelser, ifølge hvilke der gælder samme betingelser for de nævnte filialer inden for hele dets område, idet der tages hensyn til gensidighedsprincippet; filialer af kreditinstitutter, som har hjemsted uden for Fællesskabet, er ikke omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser efter Traktatens artikel 59, litra 2, og heller ikke af etableringsfriheden i andre medlemsstater end den, hvori de er etablerede; ansøgninger fra et foretagende, der er underlagt lovgivningen i et tredjeland, om tilladelse til at oprette et datterselskab eller erhverve kapitalinteresser underlægges en procedure, der tager sigte på at sikre, at Fællesskabets kreditinstitutter på basis af gensidighed nyder tilsvarende behandling i det pågældende tredjeland;</p>	<p>13. +</p>	<p>77/780/EOF</p>
<p>20) meddelelse af tilladelser til kreditinstitutter fra de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser har virkning i hele Fællesskabet og ikke blot i den enkelte medlemsstat, og de eksisterende klausuler om gensidighed er dermed uden virkning fremover; der er derfor behov for en smidig procedure, der gør det muligt at vurdere gensidighed på et fællesskabsgrundlag; formålet med en sådan procedure er ikke at lukke Fællesskabets finansielle markeder, men, eftersom Fællesskabet ønsker at holde de finansielle markeder åbne for resten af verden, at forøge liberaliseringen af alle finansielle markeder i tredjelande; med henblik herpå fastlægger dette direktiv procedurer for forhandling med tredjelande eller, som en sidste udvej, mulighed for at træffe foranstaltninger, der består i at suspendere nye ansøgninger om tilladelse eller begrænse antallet af nye tilladelser;</p>	<p>20.</p>	<p>89/646/EOF (tilpasset)</p>
<p>21) der bør på grundlag af princippet om gensidighed indgås aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande for herved at åbne mulighed for en konkret udøvelse af det konsoliderede tilsyn på det størst mulige geografiske grundlag;</p>	<p>12.</p>	<p>92/30/EOF</p>
<p>22) ansvaret for tilsyn med et kreditinstituts finansielle sundhed og især dets solvens påhviler de kompetente myndigheder i instituttets hjemland; værtslandets myndigheder har fortsat ansvar for tilsynet med likviditeten og den pengepolitiske styring; tilsyn med markedsrisikoen skal føres i nært samarbejde mellem hjem- og værtslandets kompetente myndigheder;</p>	<p>10.</p>	<p>89/646 EOF (tilpasset)</p>

23) for at det indre marked på bankområdet kan fungere harmonisk, kræves der ud over retsnormer et nært og regelmæssigt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder; individuelle problemer i forbindelse med kreditinstitutter vil fortsat bedst kunne behandles i den kontaktgruppe, der er nedsat mellem banktilsynsmyndighederne; denne gruppe er også det bedst egnede forum for den informationsudveksling, som er nævnt i artikel 28;	21.	89/646/EØF (tilpasset)
24) denne informationsudveksling erstatter under ingen omstændigheder det bilaterale samarbejde, der blev etableret ved artikel 28; de kompetente myndigheder i værtslandet kan, uden at dette indskrænker deres egne tilsynsbeføjelser, i hastende tilfælde på eget initiativ eller på initiativ af den kompetente myndighed i hjemlandet fortsat føre tilsyn med, at et institut udøver sin virksomhed på dets område i overensstemmelse med gældende love og med principperne om administrativ og regnskabsmæssig praksis og om tilstrækkelig intern kontrol;	22.	89/646/EØF (tilpasset)
25) der bør tillades udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der i kraft af deres funktion bidrager til at styrke det finansielle systems stabilitet; for at bevare oplysningernes fortrolige karakter skal antallet af modtagere være meget begrænset;	8.	95/26/EF
26) visse handlinger, såsom svig og insider-handel, vil, selv når de vedrører andre virksomheder end kreditinstitutter, kunne indvirke på det finansielle systems stabilitet og integritet;	9.	95/26/EF (tilpasset)
27) det er nødvendigt at fastsætte på hvilke betingelser, udvekslingen af ovennævnte oplysninger kan tillades;	10.	95/26/EF (tilpasset)
28) når det er fastsat, at oplysninger kun kan videregives med myndighedernes udtrykkelige tilladelse, kan disse i givet fald betinge deres samtykke af, at visse strenge krav overholdes;	11.	95/26/EF

29) der bør endvidere tillades udveksling af oplysninger mellem myndighederne og centralbankerne og andre organer med lignende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, samt i givet fald andre offentlige myndigheder, som fører tilsyn med betalingssystemer;	12.	95/26/EF
30) med henblik på at styrke tilsynet med kreditinstitutter og at beskytte disse institutters kunder, bør det fastsættes, at en revisor, i de i direktivet omhandlede tilfælde, har pligt til hurtigt at underrette myndighederne, hvis han under udførelsen af sit hverv får kendskab til forhold vedrørende kreditinstituttet, som beskrevet i dette direktiv, som alvorligt ville kunne skade den finansielle situation eller dens administrative og regnskabsmæssige organisation; i betragtning af det tilstræbte mål bør medlemsstaterne fastsætte, at denne pligt gælder i alle tilfælde, hvor en revisor under udførelsen af sit hverv i en virksomhed, som har snævre forbindelser med et kreditinstitut, konstaterer sådanne forhold; revisorerne har pligt til under visse omstændigheder at meddele myndighederne oplysninger om et kreditinstitut, som de har fået kendskab til under udførelsen af deres hverv i en ikke-finansiel virksomhed, ændrer i sig selv hverken arten af deres hverv i den pågældende virksomhed eller den måde, som de skal udøve deres hverv på i virksomheden;	15. + 16. +	95/26/EF (tilpasset) (tilpasset)
31) fælles grundlæggende normer for kreditinstitutters egenkapital er et afgørende element i opbygningen af et indre marked inden for banksektoren, da egenkapitalen gør det muligt at sikre kontinuitet i kreditinstitutternes virksomhed samt at beskytte opsparingen; en harmonisering af normerne skærper tilsynet med kreditinstitutter, og de øvrige samordningsbestrebelse inden for bankområdet fremmes;	1.	89/299/EØF (tilpasset)
32) sådanne normer skal gælde for alle godkendte kreditinstitutter i Fællesskabet;	2.	89/299/EØF
33) et kreditinstituts egenkapital kan tjene til at dække tab, som ikke modsvares af et overskud af tilstrækkelig størrelse; egenkapitalen er endvidere et vigtigt kriterium for de kompetente myndigheder, specielt for bedømmelsen af kreditinstitutternes solvens og for andre tilsynsformål;	3.	89/299/EØF

34) på et indre bankmarked konkurrerer kreditinstitutterne direkte med hinanden, og de definitioner og regler, der gælder for egenkapitalen, skal derfor være ensartede; med henblik herpå må kriterierne for egenkapitalens sammensætning ikke fastlægges af de nationale myndigheder alene; Fællesskabets interesser varetages således bedst ved vedtagelse af fælles kriterier, der kan forhindre konkurrencefordrejning og samtidig styrke banksystemet i Fællesskabet;	4.	89/299/EØF (tilpasset)
35) i den i dette direktiv fastlagte definition af egenkapitalen indgår flest mulige komponenter og beløb, der kan henregnes til egenkapitalen, idet medlemsstaterne således frit kan skønne, om de ønsker at anvende alle eller blot en del af disse komponenter, eller at fastsætte lavere lofter for de pågældende beløb;	5.	89/299/EØF
36) i dette direktiv præciseres de kriterier, der skal gælde for visse egenkapitalkomponenter, idet medlemsstaterne fortsat frit kan anvende strengere bestemmelser;	6.	89/299/EØF
37) i en første fase fastsættes de fælles grundregler ret bredt for at dække samtlige de komponenter, der indgår i egenkapitalen i de forskellige medlemsstater;	7.	89/299/EØF
38) i dette direktiv skelnes der på grundlag af soliditeten af de komponenter, der udgør egenkapitalen, mellem de komponenter, der udgør kerne-egenkapitalen, og dem, der udgør den supplerende egenkapital;	8.	89/299/EØF
39) for at tage hensyn til det forhold, at de komponenter, der udgør den supplerende egenkapital, ikke er så solide som dem, som udgør kerne-egenkapitalen, bør de ikke medregnes i egenkapitalen med et beløb på mere end 100 % af kerne-egenkapitalen; endvidere må visse komponenter i den supplerende egenkapital kun medregnes med op til 50 % af kerne-egenkapitalen;	10.	89/299/EØF
40) for at undgå konkurrencefordrejning må offentlige kreditinstitutter ved beregningen af egenkapital ikke medregne garantier, som medlemsstaterne eller lokale myndigheder har stillet;	11.	89/299/EØF (tilpasset)

41) når det i tilsynsøjemed er nødvendigt at fastslå størrelsen af en kreditinstitutkoncerns konsoliderede egenkapital, skal den beregnes i overensstemmelse med nærværende direktiv;	12.	89/299/EØF (tilpasset)
42) de regnskabsmetoder, der skal anvendes ved egenkapitalens og solvensnøgletallets beregning samt engagements evaluering, skal tage hensyn til bestemmelserne i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ⁽¹⁾ , der indeholder visse tilpasninger af bestemmelserne i Rådets direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af Traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber ⁽²⁾ ;	13. + 12. + 7.	89/299/EØF (tilpasset) 89/647/EØF (tilpasset) 92/121/EØF (tilpasset)
43) bestemmelserne vedrørende egenkapitalen skal ses som led i de internationale bestræbelser, som i større målestok er udfoldet for at nå frem til en tilnærmelse mellem gældende regler i de vigtigste lande med hensyn til indbyrdes tilnærmelse af egenkapitalgrundlaget;	14.	89/299/EØF (tilpasset)
44) Kommissionen udarbejder en rapport og skal regelmæssigt tage bestemmelserne vedrørende egenkapitalen op til fornyet overvejelse med henblik på at stramme disse og derved at nå frem til større konvergens i en fælles definition på egenkapital; en sådan større konvergens vil gøre det muligt at fremme den indbyrdes tilnærmelse af egenkapitalgrundlaget i Fællesskabets kreditinstitutter;	16.	89/299/EØF (tilpasset)
45) bestemmelserne angående solvensnøgletallet er et resultat af det arbejde, der er udført i Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, som har ansvaret for at forelægge Kommissionen ethvert forslag, der tilsigter en samordning af de i medlemsstaterne anvendte nøgletal;	1.	89/647/EØF (tilpasset)
46) et hensigtsmæssigt nøgletal spiller en central rolle i forbindelse med tilsynet med kreditinstitutter;	2.	89/647/EØF
47) nøgletal, der vejer aktiver og ikke-balanceførte poster efter risikograden, er en særlig brugbar målestok for solvens;	3.	89/647/EØF
48) tilvejebringelse af fælles normer for egenkapitaldækning af aktiver og ikke-balanceførte poster, der er behæftet med kreditrisiko, er derfor et af de væsentlige harmoniseringsområder, der er nødvendige for at opnå gensidig anerkendelse og dermed for at gennemføre det indre marked på bankområdet;	4.	89/647/EØF

⁽¹⁾ EFT L 372 af 31. 12. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 193 af 18. 7. 1983, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/605/EØF (EFT L 317 af 16. 11. 1990, s. 60).

49) i den henseende skal bestemmelserne om solvensnøgletallet ses i sammenhæng med andre specifikke instrumenter, som også skal harmonisere de grundlæggende regler for tilsyn med kreditinstitutter;	5.	89/647/EØF (tilpasset)
50) kreditinstitutter skal konkurrere direkte med hinanden på et indre bankmarked, og de fælles solvensnormer i form af et mindste solvensnøgletal vil forhindre konkurrenceforvridning og styrke Fællesskabets banksystem;	7.	89/647/EØF (tilpasset)
51) ifølge dette direktiv tillægges garantier fra forskellige finansielle institutter forskellig vægt; Kommissionen skal følgelig undersøge, om direktivet som helhed skaber væsentlig konkurrenceforvridning mellem kreditinstitutter og forsikringsvirksomheder, og på baggrund af denne undersøgelse skal den tage stilling til, om det er berettiget at træffe foranstaltninger for at afbøde virkningerne heraf;	8.	89/647/EØF (tilpasset)
52) I bilag III fastsættes der regler for behandlingen af ikke-balanceførte rente- og valutakursrelaterede poster i forbindelse med beregningen af egenkapitalkrav for kreditinstitutter; for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende og især for at sikre lige konkurrencevilkår, skal medlemsstaterne tilstræbe, at deres kompetente myndigheder foretager en ensartet vurdering af kontrakter om nyordning og aftaler om netting; bilag III er i overensstemmelse med det arbejde, som et internationalt forum for banktilsynsmyndigheder har udført med henblik på disse myndigheders godkendelse af bilaterale aftaler om netting, herunder muligheden for at beregne egenkapitalkravene for visse transaktioner på grundlag af et nettobeløb i stedet for et bruttobeløb, forudsat at der findes juridisk bindende aftaler, der sikrer, at kreditrisikoen er begrænset til nettobeløbet; de regler, der påtænkes for tilsynsmæssig godkendelse af netting på bredere internationalt plan, vil give mulighed for at reducere egenkapitalkravene for internationalt aktive kreditinstitutter og kreditinstitutkoncerner i en lang række tredjelande, hvis kreditinstitutter konkurrerer med EF-kreditinstitutter; hvad angår kreditinstitutter, der er registreret i medlemsstaterne, giver bilag III en tilsvarende mulighed for de kompetente myndigheders godkendelse af bilateral netting og giver dem derved lige konkurrencevilkår; reglerne er både afbalancerede og egnede til yderligere at styrke anvendelsen af tilsynsforanstaltningerne på kreditinstitutter; medlemsstaternes kompetente myndigheder bør sikre, at tillæggene beregnes på grundlag af faktiske og ikke nominelle beløb;	1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6	96/10/EF (tilpasset)

53) det mindste nøgletal, der er fastsat i dette direktiv, forøger EF-kreditinstitutternes egenkapitalniveau; tallet er sat til 8 % på baggrund af en statistisk undersøgelse vedrørende de gældende kapitalkrav i begyndelsen af 1988;	9.	89/647/EØF
54) de væsentligste regler om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer bør harmoniseres; medlemsstaterne bør kunne fastsætte strengere bestemmelser end dem, der foreskrives i dette direktiv;	2.	92/121/EØF
55) overvågning af og kontrol med kreditinstitutters engagementer indgår som et integrerende led i tilsynet med disse institutter; hvis et kreditinstituts engagementer i alt for høj grad koncentrerer på en enkelt kunde eller en enkelt gruppe af indbyrdes forbundne kunder, kan der opstå en uacceptabel risiko for tab; en sådan situation kan anses at være til skade for et kreditinstituts solvens;	4.	92/121/EØF
56) på et indre bankmarked med direkte konkurrence mellem kreditinstitutterne bør tilsynskravene være lige byrdefulde i hele Fællesskabet; det kan derfor ikke helt overlades til medlemsstaterne at fastlægge kriterierne for beregning af risikokoncentrationen, men der bør derimod fastsættes bindende retsregler herom på fællesskabsplan; fælles regler tjener bedst Fællesskabets interesser, idet forskelle i konkurrencevilkårene herved undgås, samtidig med at Fællesskabets banksystem styrkes;	6.	92/121/EØF (tilpasset)
57) bestemmelserne om solvensnøgletal for kreditinstitutter indeholder en opregning af kreditinstitutternes forskellige kreditrisici; ved definitionen af, hvad der skal forstås ved »engagementer«, er det derfor rimeligt også at henholde sig til denne opregning for at begrænse store engagementer; det er dog ikke hensigtsmæssigt principielt at anvende den risikovægtning og de risikograder, der er opstillet i omtalte bestemmelser; formålet med denne vægtning og disse risikograder er at opstille et generelt solvenskrav for kreditinstitutters kreditrisici; formålet med en regulering vedrørende store engagementer er at begrænse et kreditinstituts maksimale risiko for tab på en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder; ud fra dette forsigtighedsprincip er det derfor hensigtsmæssigt at følge den fremgangsmåde, at alle engagementer som hovedregel skal medregnes til deres pålydende værdi, uden nogen risikovægtning eller klassificering efter risikograd;	8.	92/121/EØF (tilpasset)

<p>58) når et kreditinstitut indgår engagementer med sit moderselskab eller med andre datterselskaber af dette moderselskab, bør forsigtigheden skærpes; alle kreditinstitutters engagementer bør forvaltes autonomt i overensstemmelse med god bankpraksis og helt uafhængigt af ethvert andet hensyn; i nærværende direktiv er det fastsat, at dersom personer, der direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel af et kreditinstituts kapital, gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en sund og forsigtig ledelse af instituttet, skal de kompetente myndigheder træffe de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør; der bør desuden opstilles særlige regler for et kreditinstituts store engagementer med andre virksomheder inden for samme koncern, og disse regler bør være strengere end for andre engagementer; de skærpede regler bør dog ikke gælde, når moderselskabet er et finansieringsselskab eller et kreditinstitut, og når de andre datterselskaber er kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk bankvirksomhed, når de alle indgår i et konsolideret tilsyn med kreditinstituttet; i så fald giver det konsoliderede tilsyn med hele koncernen tilstrækkelig sikkerhed for et effektivt tilsyn, uden at det er nødvendigt at fastsætte strengere normer for risikobegrænsning; dette vil samtidig kunne tilskynde bankkoncernerne til at organisere sig på en sådan måde, at tilsynet med dem kan foregå på et konsolideret grundlag, hvilket er en ønskelig udvikling, da det åbner mulighed for et mere fuldstændigt tilsyn;</p>	<p>9.</p>	<p>92/121/EØF (tilpasset)</p>
<p>59) med henblik på at sikre effektiviteten af tilsynet på et konsolideret grundlag bør det kunne anvendes over for samtlige bankkoncerner, herunder sådanne, hvor moderselskabet ikke er et kreditinstitut; de kompetente myndigheder bør have adgang til de retsmidler, der er nødvendige for at gennemføre et sådant tilsyn;</p>	<p>2.</p>	<p>92/30/EØF</p>
<p>60) hvad angår koncerner, der driver virksomhed af forskelligartet karakter, og hvis moderselskaber kontrollerer mindst ét datterselskab, der er et kreditinstitut, bør de kompetente myndigheder sikres mulighed for at vurdere kreditinstituttets finansielle situation inden for rammerne af disse koncerner; i afventning af en senere samordning kan medlemsstaterne foreskrive passende konsolideringsmetoder med henblik på at nå det med dette direktiv tilstræbte mål; de kompetente myndigheder bør mindst have mulighed for at indhente de oplysninger fra samtlige virksomheder i koncernen, der er nødvendige for udøvelsen af deres hverv; der bør etableres et samarbejde mellem de ansvarlige tilsynsmyndigheder inden for de forskellige finansielle sektorer, når tilsynet vedrører koncerner af virksomheder, der udøver forskellige typer finansiel virksomhed;</p>	<p>3.</p>	<p>92/30/EØF</p>

61) medlemsstaterne kan i øvrigt tilbagekalde eller undlade at meddele tilladelse til udøvelse af bankvirksomhed, hvis der er tale om koncernstrukturer, som de måtte anse for uegnede til bankvirksomhed, bl. a. fordi der ikke vil kunne føres et tilfredsstillende tilsyn med denne virksomhed; med henblik herpå råder de kompetente myndigheder - for derved at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstitutter - over de beføjelser, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, første afsnit, og stk. 2, artikel 14, stk. 1, litra c) og artikel 16, i nærværende direktiv;	5.	92/30/EØF (tilpasset)
62) medlemsstaterne kan ligeledes indføre et passende tilsyn med koncerner, der har en struktur, som ikke er omfattet af nærværende direktiv; bestemmelserne i dette direktiv bør suppleres for at dække sådanne strukturer, såfremt de bliver mere udbredte;	6.	92/30/EØF
63) tilsyn på et konsolideret grundlag bør omfatte alle de aktiviteter, der defineres i bilag I; der bør derfor føres tilsyn på et konsolideret grundlag med alle virksomheder, der hovedsageligt udøver disse aktiviteter; definitionen på et finansieringsinstitut bør derfor omfatte disse aktiviteter;	7.	92/30/EØF (tilpasset)
64) på baggrund af direktiv 86/635/EØF, hvori der er fastsat konsolideringsregler for de af kreditinstitutter offentliggjorte konsoliderede regnskaber, samt på baggrund af direktiv 83/349/EØF, vil det således være muligt mere præcist at angive, hvilke metoder der skal benyttes i forbindelse med tilsyn på et konsolideret grundlag;	9.	92/30/EØF (tilpasset)
65) tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag skal især tage sigte på at beskytte kreditinstitutternes indskydere og sikre stabiliteten af det finansielle system;	11.	92/30/EØF
66) undersøgelsen af problemerne inden for de områder, som omfattes af nærværende direktiv, såvel som af andre direktiver vedrørende kreditinstitutters virksomhed, særligt med henblik på en mere indgående samordning, kræver et samarbejde mellem de kompetente myndigheder og Kommissionen i et rådgivende udvalg; dette rådgivende udvalg for banklovgivning får de kompetente myndigheder i medlemsstaterne foregriber ikke andre former for samarbejde mellem tilsynsmyndighederne med hensyn til kreditinstitutternes adgang til at optage virksomhed og tilsynet med dem, herunder især det samarbejde, som finder sted i den kontaktgruppe, der er nedsat mellem banktilsynsmyndighederne;	14. + 15.	77/780/EØF (tilpasset) (tilpasset)

67) tekniske ændringer af detaljerede bestemmelser i dette direktiv kan fra tid til anden blive nødvendige for at tage hensyn til udviklingen inden for banksektoren; Kommissionen vil derfor efter samråd med Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning foretage de ændringer, der er nødvendige inden for rammerne af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges den i henhold til Traktatens bestemmelser; udvalget er i så fald et forskriftsudvalg i henhold til de procedureregler, der er fastsat i artikel 2 [procedure III, variant b)], i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ ;	23. + 14. + 5. + 12.	89/646/EØF 89/647/EØF 92/16/EØF (tilpasset) 92/121/EØF (tilpasset)
68) i henhold til artikel 36, stk. 1, i nærværende direktiv kan låntagernes solidariske hæftelse i kreditinstitutter, der er stiftet i form af andelskreditinstitutter eller fonde, behandles som komponenter af egenkapitalen i henhold til direktivets artikel 34, stk. 2, nr. 7; den danske regering har givet udtryk for et stærkt ønske om, at de danske realkreditinstitutter, der er stiftet i form af andelskreditinstitutter eller fonde, omdannes til aktieselskaber; for at lette denne omdannelse eller skabe mulighed herfor bør der vedtages en midlertidig undtagelse, i henhold til hvilken de pågældende institutter kan medtage en del af deres låntageres solidariske forpligtelser i egenkapitalen; denne midlertidige undtagelse bør ikke forvride konkurrencen mellem kreditinstitutter;	1. + 2.	92/16/EØF (tilpasset) (tilpasset)
69) anvendelse af en 20 % vægtning på realkreditobligationer, som indehaves af et kreditinstitut, kan fremkalde forstyrrelser på et nationalt finansmarked, hvor sådanne instrumenter spiller en dominerende rolle; i så fald træffes midlertidige foranstaltninger for anvendelse af en 10 % vægtning af risici;	13.	89/647/EØF
70) for at sikre en harmonisk anvendelse af bestemmelserne vedrørende store engagementer skal medlemsstaterne have mulighed for at indføre de nye grænser i to etaper; for de mindste kreditinstitutter kan en længere overgangsperiode være berettiget, da en hurtig indførelse af 25 %-reglen kunne føre til en for brat nedgang i deres kreditvirksomhed;	10.	92/121/EØF (tilpasset)
71) harmoniseringen af betingelserne for sanering og likvidation af kreditinstitutter videreføres;	6.	89/646/EØF
72) der bør desuden gennemføres en harmonisering af de regler, der er nødvendige for tilsyn med likviditetsrisici;	7.	89/646/EØF (tilpasset)
73) nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse af de i bilag V, del B anførte direktiver -		

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

⁽¹⁾ EFT L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

INDHOLDSFORTEGNELSE

AFSNIT I:	DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE	21
- Artikel 1:	Definitioner	21
- Artikel 2:	Anvendelsesområde	24
- Artikel 3:	Forbud for andre virksomheder end kreditinstitutter mod at modtage indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden	27
AFSNIT II:	BETINGELSER FOR KREDITINSTITUTTERS ADGANG TIL AT OPTAGE VIRKSOMHED OG UDØVE DENNE VIRKSOMHED	27
- Artikel 4:	Tilladelse	27
- Artikel 5:	Startkapital	27
- Artikel 6:	De ansvarlige for direktionen og lokalisering af kreditinstitutternes centrale administration	28
- Artikel 7:	Aktionærer og selskabsdeltagere	29
- Artikel 8:	Driftsplan og organisation	29
- Artikel 9:	Økonomiske behov	30
- Artikel 10:	Nægtelse af tilladelse	30
- Artikel 11:	Meddelelse til Kommissionen om tilladelse	30
- Artikel 12:	Forudgående konsultation med de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater	30
- Artikel 13:	Filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat	30
- Artikel 14:	Inddragelse af tilladelsen	31
- Artikel 15:	Benævnelse	31
- Artikel 16:	Kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut	32
- Artikel 17:	Administration og interne kontrolprocedurer	33
AFSNIT III:	BESTEMMELSER VEDRØRENDE FRI ETABLERING OG FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER	33
- Artikel 18:	Kreditinstitutter	33
- Artikel 19:	Finansieringsinstitutter	34
- Artikel 20:	Udøvelse af retten til at etablere sig	35
- Artikel 21:	Udøvelse af fri udveksling af tjenesteydelser	36
- Artikel 22:	Værtslandets kompetente myndigheders beføjelser	36
AFSNIT IV :	FORBINDELSER MED TREDJELANDE	38
- Artikel 23:	Anmeldelse af tredjelandes datterselskaber og betingelserne for adgang til markedet i disse lande	38
- Artikel 24:	Filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet	40
- Artikel 25:	Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder angående det konsoliderede tilsyn	40
AFSNIT V:	PRINCIPPER OG TEKNISKE INSTRUMENTER TIL UDFØRELSE AF FORSIGTIGHEDSTILSYN	41
Kapitel 1:	Principper for forsigtighedstilsyn	41
- Artikel 26:	Ansvar for hjemlandets tilsyn	41
- Artikel 27:	Værtslandets ansvar	41
- Artikel 28:	Samarbejde om tilsyn	42
- Artikel 29:	Kontrol på stedet af filialer etableret i en anden medlemsstat	42
- Artikel 30:	Udveksling af oplysninger og tjenstlig tavshedspligt	43
- Artikel 31:	Krav til de personer, som udfører den lovpligtige kontrol af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber	47
- Artikel 32:	De kompetente myndigheders sanktionsmuligheder	47
- Artikel 33:	Indbringelse for domstolene	48

Kapitel 2:	Tekniske instrumenter til udførelse af forsigtighedstilsyn	48
<u>Del 1:</u>	Egenkapital	48
- Artikel 34:	Almindelige principper	48
- Artikel 35:	Andre komponenter	50
- Artikel 36:	Øvrige bestemmelser vedrørende egenkapital	51
- Artikel 37:	Beregning af egenkapitalen på et konsolideret grundlag	52
- Artikel 38:	Fradrag og begrænsninger	53
- Artikel 39:	Beviser til fremlæggelse for de kompetente myndigheder	53
<u>Del 2:</u>	Solvensnøgletal	53
- Artikel 40:	Almindelige principper	53
- Artikel 41:	Tælleren: Egenkapital	54
- Artikel 42:	Nævneren: Risikovægtede aktiver og ikke-balanceførte poster	54
- Artikel 43:	Risikovægtning	55
- Artikel 44:	Vægtning anvendt ved fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer eller lokale myndigheder	58
- Artikel 45:	Andre vægte	59
- Artikel 46:	Administrative organer og virksomheder uden vinding for øje	59
- Artikel 47:	Niveauet for solvensnøgletal	59
<u>Del 3:</u>	Store engagementer	60
- Artikel 48:	Indberetning om store engagementer	60
- Artikel 49:	Øvre grænser for store engagementer	61
- Artikel 50:	Tilsyn med store engagementer på konsolideret og ikke-konsolideret grundlag	65
<u>Del 4:</u>	Kvalificeret deltagelse uden for den finansielle sektor	66
- Artikel 51:	Begrænsninger for kvalificeret deltagelse i den ikke-finansielle sektor	66
Kapitel 3:	Tilsyn på et konsolideret grundlag	67
- Artikel 52:	Tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag	67
- Artikel 53:	De for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder	69
- Artikel 54:	Konsolideringens form og indhold	70
- Artikel 55:	Oplysninger, som blandede selskaber og deres datterselskaber skal meddele	71
- Artikel 56:	Foranstaltninger, der skal lette tilsynet på et konsolideret grundlag	72
AFSNIT VI:	DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR BANKLOVGIVNING	73
- Artikel 57:	Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning: Sammensætning og funktion	73
- Artikel 58:	Undersøgelser af betingelser for tilladelse	74
- Artikel 59:	Observationsnøgletal	74
AFSNIT VII:	UDØVENDE BEFØJELSR	75
- Artikel 60:	Tekniske ændringer	75

AFSNIT VIII:	OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER	76
Kapitel 1:	Overgangsbestemmelser	76
- Artikel 61:	Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 36	76
- Artikel 62:	Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 43	77
- Artikel 63:	Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 47	78
- Artikel 64:	Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 49	78
- Artikel 65:	Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 51	80
Kapitel 2:	Afsluttende bestemmelser	80
- Artikel 66:	Ophævede direktiver	80
- Artikel 67:	Ikrafttrædelse	80
- Artikel 68:	Modtagere	80
BILAG I:	Liste over de aktiviteter, der er undergivet gensidig anerkendelse	81
BILAG II:	Klassificering af ikke-balanceførte poster	82
BILAG III:	Behandling af rente- og valutakursrelaterede ikke-balanceførte poster	83
BILAG IV:	Eksempler på rente- og valutakursrelaterede ikke-balanceførte poster	86
BILAG V, del A:	Ophævede direktiver	87
BILAG V, del B:	Gennemførelsesfrister	88
BILAG VI:	Sammenligningstabel	89

AFSNIT I

DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "kreditinstitut": et foretagende, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning;

77/780/EØF
artikel 1, første led

Med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag, anses som kreditinstitut et kreditinstitut som defineret i første afsnit, ethvert privat eller offentligt foretagende, der svarer til definitionen i første afsnit og som er godkendt i et tredjeland.

92/30/EØF
artikel 1, første led
(tilpasset)
92/121/EØF
artikel 1, litra a)
(tilpasset)

Med henblik på gennemførelsen af tilsynet og kontrollen med store engagementer, anses som kreditinstitut et kreditinstitut som defineret i første afsnit, herunder også et sådant foretagendes filialer i tredjelande, samt enhver offentligt eller privat foretagende, herunder også et sådant foretagendes filialer, der svarer til definitionen i første afsnit, og som er godkendt i et tredjeland;

- 2) "tilladelse": en fra myndighederne hidrørende akt, uanset formen, som medfører ret til at udøve virksomhed som kreditinstitut;

77/780/EØF
artikel 1, andet led

- 3) "filial": en afdeling, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et kreditinstitut, og som helt eller delvis foretager forretninger, der er forbundet med virksomhed som kreditinstitut; flere afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et kreditinstitut med hjemsted i en anden medlemsstat, anses som én filial;

89/646/EØF
artikel 1, nr. 3)

- 4) "kompetente myndigheder": de nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at udøve tilsyn med kreditinstitutter;

89/646/EØF
artikel 1, nr. 5) til 9)
(ændring stammende fra
92/30/EØF, artikel 10,
stk. 3)

- 5) "finansieringsinstitut": et foretagende, der ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalinteresser eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i nr. 2 til 12 på listen i bilag I;

- 6) "hjemland": den medlemsstat, i hvilken et kreditinstitut er meddelt tilladelse ifølge artikel 4 til 11;

- 7) "værtsland": den medlemsstat, i hvilken et kreditinstitut har en filial eller præsterer tjenesteydelser;

- 8) "kontrol": den forbindelse, der findes mellem et moderselskab og et datterselskab, som fastsat i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og et foretagende;

- 9) "kapitalinteresser, med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag": det forhold, at der direkte eller indirekte besiddes 20 % eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed; 92/30/EØF artikel 1, 6. led (tilpasset)
- 10) "kvalificeret deltagelse": direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af det foretagende, hvori der besiddes en kapitalinteresse; 89/646/EØF artikel 1, nr. 10), første afsnit, 11) og 12)
- 11) "startkapital": kapital som defineret i artikel 34, stk. 2, nr. 1 og 2;
- 12) "moderselskab": en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF.
- Med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag og kontrollen med store engagementer anses som moderselskab en modervirksomhed som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF samt enhver virksomhed, der efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed 92/30/EØF artikel 1, 7. led (tilpasset) 92/121/EØF artikel 1, litra c) (tilpasset)
- 13) "datterselskab": en dattervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF; 89/646/EØF artikel 1, litra 13)
- Med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag og kontrollen med store engagementer anses som datterselskab en dattervirksomhed som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF samt enhver virksomhed, over hvilket et moderselskab efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse; 92/30/EØF artikel 1, 8. led (tilpasset) 92/121/EØF artikel 1, litra d) (tilpasset)
- Enhvert datterselskab af et datterselskab anses også for at være et datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse foretagender; 89/646/EØF artikel 1, nr. 13) 92/30/EØF artikel 1, 8. led 92/121/EØF artikel 1, litra d)
- 14) "zone A": medlemsstaterne og alle andre lande, der er fulde medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), samt lande, som har indgået særlige låneoverenskomster med Den Internationale Valutafond (IMF) og er tilknyttet Den Almindelige Låneoverenskomst (GAB). Et land, som omlægger sin udenlandske statsgæld, udelukkes imidlertid fra Zone A i en periode på fem år: 89/647/EØF artikel 2, stk. 1, 2. til 5. led (ændring stammende fra 95/15/EF art. 1)
- 15) "zone B": alle andre lande;
- 16) "kreditinstitutter i zone A": alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i medlemsstaterne i henhold til artikel 4, herunder disse institutters filialer i tredjelande, og alle private og offentlige foretagender, som er omfattet af definitionen i nr. 1, første afsnit, og som er meddelt tilladelse i andre lande i zone A, herunder disse foretagenders filialer;
- 17) "kreditinstitutter i zone B": alle private og offentlige foretagender, der er meddelt tilladelse uden for zone A, og som opfylder definitionen i nr. 1, første afsnit, herunder disse foretagenders filialer i Fællesskabet;

- 18) "ikke-banksektoren": alle andre låntagere end kreditinstitutter som defineret i nr. 16) og 17), centralregeringer og centralbanker, regionale regeringer og lokale myndigheder, De Europæiske Fællesskaber, Den Europæiske Investeringsbank og multilaterale udviklingsbanker som defineret i nr. 19);
- 19) "multilaterale udviklingsbanker": Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling og Den Internationale Finansieringsinstitution, Den Interamerikanske Udviklingsbank, Den Asiatiske Udviklingsbank, Den Afrikanske Udviklingsbank, Europarådets Bosættelsesfond, Den Nordiske Investeringsbank og Den Carabiske Udviklingsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Den Europæiske Investeringsfond og Det Interamerikanske Investeringselskab;
- 20) "ikke-balanceførte poster, der tillægges "fuld risiko", "mellemliggende risiko", "mellemliggende/lav risiko" og "lav risiko"": poster som anført i artikel 43, stk. 2, og opført på listen i bilag II;
- 21) "finansieringsselskab": et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller primært er et eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvoraf mindst ét er et kreditinstitut;
- 22) "blandet selskab": et moderselskab, der ikke er et finansieringsselskab eller et kreditinstitut, og som blandt sine datterselskaber tæller mindst et kreditinstitut;
- 23) "accessorisk bankservicevirksomhed": en virksomhed, hvis hovedaktivitet består i besiddelse og forvaltning af fast ejendom, forvaltning af edb-serviceydelser eller enhver anden lignende aktivitet, der har accessorisk karakter i forhold til et eller flere kreditinstitutters ordinære virksomhed;
- 24) "engagement med henblik på anvendelse af artikel 48, 49 og 50": de i artikel 43 samt bilag II og IV opregnede aktivposter og ikke-balanceførte poster, uden anvendelse af de i disse bestemmelser fastsatte vægtninger eller risikograder; de i bilag IV omhandlede risici beregnes efter den metode, der er beskrevet i bilag III, uden anvendelse af vægtning for medkontrahtentrisiko; alle elementer, der er 100 % dækket af egenkapitalen, kan udelukkes fra definitionen af engagementer efter godkendelse fra de kompetente myndigheder, hvis egenkapitalen ikke indgår i beregningen af solvensnøgletallet og af de andre beregninger for tilsyn, der er fastsat i **det nærværende direktiv samt i andre fællesskabsretsakter**; engagementerne omfatter ikke:
- ved valutatransaktioner: engagementer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på 48 timer efter at betaling har fundet sted; eller
 - ved køb eller salg af værdipapirer: engagementer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted eller værdipapirerne er leveret, alt efter hvilken dato der ligger først;

89/647/EØF
artikel 2, stk. 1, 6. til 8. led

(ændring stammende fra
91/31/EØF, 94/7/EØF og
91/67/EF)

92/30/EØF
artikel 1, 3. til 5. led

92/121/EØF
artikel 1, litra h)
(tilpasset)

25) "gruppe af indbyrdes forbundne kunder" i henhold til kapitel 2, del 3, under afsnit V:

- enten to eller flere fysiske eller juridiske personer, der - indtil det modsatte er godtgjort - for så vidt angår engagementet udgør en helhed, fordi en af dem udøver direkte eller indirekte kontrol med den anden eller de andre
- eller to eller flere fysiske eller juridiske personer, hvoraf ingen udøver kontrol med den anden eller de andre som nævnt i første led, men som for så vidt angår engagementet må anses for at udgøre en helhed, fordi der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med tilbagebetalingen;

92/121/EØF
artikel 1, litra m)
(tilpasset)

26) "snævre forbindelser": en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem:

- a) kapitalinteresser, hvorved forstås besiddelse af mindst 20% af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol, eller
- b) kontrol, hvorved forstås den forbindelse, der består mellem et moderselskab og et datterselskab, i alle de i artikel 1, stk. 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF nævnte tilfælde, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed; et datterselskab af et datterselskab betragtes ligeledes som datterselskab af det moderselskab, der står i spidsen for disse virksomheder.

En situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er varigt knyttet til den samme person gennem kontrol, betragtes ligeledes som en snæver forbindelse.

77/780/EØF
artikel 1, femte led
(ændring stammende
fra 95/26/EF, art. 2,
stk. 1)

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv vedrører adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Det finder anvendelse på alle kreditinstitutter.

77/780/EØF
artikel , stk. 1
89/646/EØF
artikel 2, stk. 1
89/647/EØF
artikel 1, stk. 1

2. Artikel 25 og 52 til 56 finder også anvendelse på finansieringsselskaber og på blandede selskaber, der har deres hjemsted inden for Fællesskabet.

Med undtagelse af medlemsstaternes centralbanker ligestilles de foretagender, der er naunt i stk. 3, med finansieringsinstitutter med henblik på anvendelse af artiklerne 25 og 52 til 56.

92/30/EØF
artikel 2
(tilpasset)

3. Nærværende direktiv vedrører ikke virksomhed udøvet af:

- medlemsstaternes centralbanker;
- postgirokontorer;
- i Belgien: "Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut",
- i Danmark: »Dansk Eksportfinansieringsfond«, »Danmarks Skibskreditfond« og »Dansk Landbrugs Realkreditfond«;
- i Tyskland: »Kreditanstalt für Wiederaufbau«, foretagender, der i medfør af »Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz« er anerkendt som organer inden for den nationale boligpolitik, og hvis hovedvirksomhed ikke er bankvirksomhed, samt foretagender, der i medfør af nævnte lov er anerkendt som almennyttige boligselskaber;
- i Grækenland: "Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτυξεως" (Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos), "Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων" (Tamio Parakatethikon kai Danion) og "Ταχυδρομικό Ταμειτήριο" (Tachidromiko Tamieftirio),
- i Spanien: »Instituto de Crédito Oficial«,
- i Frankrig: »Caisse des dépôts et consignations«;
- i Irland: "credit unions" og "friendly societies";
- i Italien: »Cassa Depositi e Prestiti«;
- i Nederlandene: »Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV«, »NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij«, »NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering« og »Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV«;
- i Østrig: foretagender, der er anerkendt som almennyttige boligselskaber og "Österreichische Kontrollbank AG",
- i Portugal: »Caixas Económicas«, der har eksisteret siden den 1. januar 1986, med undtagelse af dem som er oprettet i aktieselskabsform, og af "Caixa Económica Montepío Geral",
- i Finland: "Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete Ab", og "Kera Oy/Kera Ab",
- i Sverige: "Svenska Skeppshypotekskassan"

77/780/EØF
artikel 2, stk. 2
(ændring stammende
fra 96/13/EF, art. 1)

— i Det forenede Kongerige: »National Savings Bank«, »Commonwealth Development Finance Company Ltd«, »Agricultural Mortgage Corporation Ltd«, »Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd«, »Crown Agents for overseas governments and administrations«, "credit unions" og "municipal banks";

77/780/EØF
artikel 2, stk. 2
(ændring stammende
fra 96/13/EF, art. 1)

4. På forslag af Kommissionen, som med henblik herpå hører det i artikel 57 omhandlede udvalg, herefter benævnt "Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning", træffer Rådet afgørelse om enhver eventuel ændring af den i stk. 3 opstillede fortegnelse.

77/780/EØF
artikel 2, stk. 3
(tilpasset)

5. Kreditinstitutter, der den 15. december 1977 var beliggende i samme medlemsstat og som på denne dato var varigt tilsluttet et centralorgan, der kontrollerer dem, og som er etableret i samme medlemsstat, kan undtages fra betingelserne i artikel 6, stk. 1, artikel 8 og 59, forudsat at den nationale lovgivning senest den 15. januar 1979 indeholder følgende bestemmelser:

77/780/EØF
artikel 2, stk. 4,
litra a), b) og c)
(tilpasset)

— centralorganet og de tilsluttede institutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de tilsluttede institutters forpligtelser garanteres fuldt ud af centralorganet;

— centralorganets og samtlige tilsluttede institutters solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af koncernregnskaber;

— centralorganets ledelse er bemyndiget til at give instrukser til de tilsluttede institutters ledelse.

Kreditinstitutter, som har lokalt virkefelt, og som efter den 15. december 1977 tilsluttes et centralorgan i den i første afsnit angivne forstand, kan drage fordel af de i første afsnit fastsatte bestemmelser, såfremt de udgør en normal udvidelse af det net, der hører ind under dette centralorgan.

Når det drejer sig om andre kreditinstitutter end sådanne, som oprettes i nyinddæmmede regioner eller er et resultat af fusion eller spaltning af eksisterende institutter, der hører ind under centralorganet, kan Rådet på forslag af Kommissionen, der hører Det rådgivende Udvalg for Banklovgivning herom, fastsætte supplerende regler for anvendelsen af andet afsnit, herunder ophævelse af de i første afsnit fastsatte undtagelser, såfremt det finder, at tilslutningen af nye institutter, der nyder fordel af den i andet afsnit fastsatte ordning, vil kunne påvirke konkurrencen negativt. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

6. Kreditinstitutter, der, som defineret i stk. 5, første afsnit, er tilknyttet et centralorgan etableret i samme medlemsstat, kan også være undtaget fra anvendelse af artikel 5, stk. 3 til 7 samt artikel 40 til 51 og artikel 65 for så vidt, jf. dog anvendelsen af samme bestemmelser på centralorganet, helheden - bestående af centralorganet og dets tilsluttede institutter - er genstand for tilsyn på et konsolideret grundlag med hensyn til nævnte bestemmelser.

89/646/EØF
artikel 2, stk. 3
89/647/EØF
artikel 1, stk. 3
92/121/EØF
artikel 2, andet
afsnit, litra b)
(tilpasset)

I undtagelsestilfælde anvendes artikel 13, 18, 19 og 20, stk. 1 til 6, samt artikel 21 og 22 på helheden, som udgøres af centralorganet og dets tilsluttede institutter.

Artikel 3

Forbud for andre virksomheder end kreditinstitutter mod at modtage indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden

Medlemsstaterne forbyder personer eller foretagender, som ikke er kreditinstitutter, erhvervsmæssigt at tage imod indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden. Dette forbud gælder ikke, når en medlemsstat eller en regional eller lokal myndighed i en medlemsstat eller offentlige internationale organisationer, som én eller flere medlemsstater er medlem af, modtager indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler; det gælder heller ikke i tilfælde, der udtrykkelig er omfattet af national lovgivning eller fællesskabslovgivning, forudsat at disse aktiviteter er undergivet regler og tilsyn med henblik på beskyttelse af indlånere eller investorer og finder anvendelse på disse tilfælde.

89/646/EØF
artikel 3

AFSNIT II

BETINGELSER FOR KREDITINSTITUTTERS ADGANG TIL AT OPTAGE VIRKSOMHED OG UDØVE DENNE VIRKSOMHED

Artikel 4 Tilladelse

Medlemsstaterne drager omsorg for, at kreditinstitutterne, er meddelt tilladelse, før de påbegynder deres virksomhed. Med forbehold af artikel 5 til 9 fastsætter de betingelserne herfor og meddeler dem til Kommissionen samt til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning.

77/780/EØF
artikel 3, stk. 1
(tilpasset)

Artikel 5 Startkapital

1. Med forbehold af andre generelle betingelser, der måtte være fastsat i de nationale bestemmelser, meddeler de kompetente myndigheder ikke tilladelse, når der i kreditinstituttet ikke forefindes en særskilt egenkapital og når startkapitalen er mindre end 5 mio ECU.

77/780/EØF
artikel 3, stk. 2, første
afsnit
(tilpasset)
89/646/EØF
artikel 4, stk. 1
(tilpasset)

Medlemsstaterne kan lade de virksomheder, der ikke opfylder betingelsen om særskilt egenkapital, og som bestod den 15. december 1979, fortsætte deres virksomhed. De kan fritage disse virksomheder for at opfylde betingelsen i artikel 6, stk. 1, første afsnit.

77/780/EØF
artikel 10, stk. 1,
tredje afsnit
(tilpasset)

2. Medlemsstaterne kan dog meddele tilladelse til særlige kategorier af kreditinstitutter, hvis startkapital er mindre end den i stk. 1 krævede. I så fald:

89/646/EØF
artikel 4, stk. 2
(tilpasset)

- a) må startkapitalen ikke være mindre end 1 mio ECU
- b) skal de interesserede medlemsstater give Kommissionen en begrundelse for, hvorfor de bringer den i dette stykke omhandlede mulighed i anvendelse
- c) skal navnet på kreditinstituttet, når det offentliggøres i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 11, efterfølges af en bemærkning om, at instituttet ikke har den i stk. 1 krævede minimumskapital

d) udarbejder Kommissionen inden for en tidsfrist på fem år, at regne fra den 1. januar 1993, en rapport om anvendelsen af dette stykke i medlemsstaterne til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning.

89/646/EØF
artikel 4, stk. 2
(tilpasset)

3. Et kreditinstituts egenkapital må ikke falde til et mindre beløb end den startkapital, der krævedes ifølge stk. 1, da det fik meddelt tilladelse.

89/646/EØF
artikel 10, stk. 1 til 5
(tilpasset)

4. Medlemsstaterne kan beslutte, at kreditinstitutter, som eksisterede den 1. januar 1993, og hvis egenkapital var mindre end de niveauer, som er fastsat for startkapitalen i stk. 1 og 2, fortsat kan drive virksomhed. I så fald må egenkapitalen ikke falde til under det maksimumsbeløb, den havde nået efter den 22. december 1989.

5. Hvis kontrollen med et kreditinstitut, som falder ind under kategorien i stk. 4, overtages af en anden fysisk eller juridisk person end den, der tidligere kontrollerede det, skal instituttets egenkapital være på mindst det niveau, som er fastsat for startkapitalen i stk. 1 og 2.

6. Under visse særlige omstændigheder og med de kompetente myndigheders billigelse må den samlede egenkapital i det institut, der opstår i forbindelse med en sammenslutning af to eller flere kreditinstitutter, som falder ind under kategorien i stk. 4, ikke være mindre end de sammensluttede institutters samlede egenkapital på tidspunktet for sammenslutningen, så længe de relevante niveauer, som er omhandlet i stk. 1 og 2, ikke er nået.

7. Hvis egenkapitalen i de i stk. 3, 4 og 6 nævnte tilfælde falder, kan de kompetente myndigheder, når omstændighederne berettiger dertil, give kreditinstituttet en begrænset frist til at bringe sin egenkapital op på det krævede minimum eller ophøre med at drive virksomhed.

Artikel 6

De ansvarlige for direktionen og lokalisering af kreditinstitutternes centrale administration

1. De kompetente myndigheder meddeler kun tilladelse til de pågældende kreditinstitutter, når der er mindst to personer, som faktisk bestemmer hovedlinjerne for kreditinstituttets virksomhed.

77/780/EØF
artikel 3, stk. 2, første afsnit,
tredje led, og andet afsnit
(tilpasset)

I øvrigt meddeler myndighederne ikke tilladelse, såfremt disse _____ personer ikke er i besiddelse af den nødvendige hæderlighed eller en fyldestgørende erfaring til at udøve disse funktioner.

2. Medlemsstaterne kræver

— at kreditinstitutter, der er juridiske personer, og som i henhold til deres nationale lovgivning har et vedtægtsmæssigt hjemsted, har hovedkontor og hjemsted i samme medlemsstat

— at andre kreditinstitutter har hovedkontor i den medlemsstat, der har meddelt tilladelsen, samt at de rent faktisk driver forretning der.

77/780/EØF
artikel 3, stk. 2a
(ændring stammende
fra 95/26/EF, art. 3,
stk. 2)

Artikel 7

Aktionærer og selskabsdeltagere

1. De kompetente myndigheder meddeler ikke et kreditinstitut tilladelse til at optage virksomhed som kreditinstitut, før de har fået meddelelse om alle aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte er kvalificerede deltagere, og om størrelsen af deres kapitalandel.

89/646/EØF
artikel 5, stk. 1

Ved anvendelsen af begrebet kvalificeret deltager, der er omhandlet i nærværende artikel, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 7 i Rådets direktiv 88/627/EØF⁽¹⁾, i betragtning.

89/646/EØF
artikel 1, nr. 10), andet afsnit
(tilpasset)

2. Hvis de kompetente myndigheder under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstituttet ikke er overbevist om de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres hæderlighed og egnethed, afslår myndighederne at give tilladelse.

89/646/EØF
artikel 5, andet afsnit

3. Såfremt der er tale om snævre forbindelser mellem et kreditinstitut og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler de kompetente myndigheder kun deres tilladelse, hvis deres tilsynsopgaver ikke hæmmes af disse forbindelser.

77/780/EØF
artikel 3, stk. 2, tredje,
fjerde og femte afsnit
(ændring stammende
fra 95/26/EF, art. 2,
stk. 2)
(tilpasset)

De kompetente myndigheder afslår ligeledes at meddele tilladelsen, hvis de love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som kreditinstituttet har snævre forbindelser med, eller de problemer, som er forbundet med anvendelse af disse bestemmelser, hæmmer deres tilsynsopgaver.

De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstitutterne meddeler dem de oplysninger, de har behov for, for at myndighederne kan sikre sig, at de i dette stykke omhandlede betingelser til stadighed er opfyldt.

Artikel 8

Driftsplan og organisation

Medlemsstaterne træffer ___ bestemmelse om, at der til en ansøgning om tilladelse skal knyttes en driftsplan med særlig angivelse af arten af de påtænkte forretninger og af instituttets organisation.

77/780/EØF
artikel 3, stk. 4

⁽¹⁾ EFT L 348 af 17. 12. 1988, s. 62.

Artikel 9

Økonomiske behov

Medlemsstaterne kan ikke fastsætte, at anmodningen om tilladelse skal behandles ud fra markedets økonomiske behov.

77/780/EØF
artikel 3, stk. 3, litra a)
(tilpasset)

Artikel 10

Nægtelse af tilladelse

Når tilladelse nægtes, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis denne er ufuldstændig, senest seks måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse. Der træffes under alle omstændigheder afgørelse senest tolv måneder efter ansøgningens modtagelse.

77/780/EØF
artikel 3, stk. 6

Artikel 11

Meddelelse til Kommissionen om tilladelse

Enhver tilladelse meddeles Kommissionen. Alle kreditinstitutter optages på en fortegnelse, som Kommissionen ajourfører og offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

77/780/EØF
artikel 3, stk. 7

Artikel 12

Forudgående konsultation med de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater

Der skal finde forudgående konsultation sted med de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat om meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut,

- der enten er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat
- eller der er datterselskab af et moderselskab for et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat
- eller der kontrolleres af samme juridiske eller fysiske personer, som kontrollerer et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat.

89/646/EØF
artikel 7

Artikel 13

Filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat

Værtslandet kan ikke kræve tilladelse og indskudskapital for filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i andre medlemsstater. Etablering af og tilsyn med sådanne filialer sker i henhold til bestemmelserne i artikel 17, artikel 20, stk. 1 til 6, artikel 22 og 26.

89/646/EØF
artikel 6, stk. 1
(tilpasset)

Artikel 14

Inddragelse af tilladelsen

1. De kompetente myndigheder kan kun inddrage tilladelsen for et kreditinstitut, _____, såfremt instituttet _____:

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist af tolv måneder, giver udtrykkeligt afkald herpå eller ikke har udøvet sin virksomhed i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse i sådanne tilfælde bortfalder;
- b) har opnået tilladelsen ved hjælp af urigtige erklæringer eller ved hjælp af ethvert andet middel i strid med gældende bestemmelser;
- c) ikke længere opfylder de betingelser, der stilles for at opnå tilladelse _____;
- d) ikke længere har tilstrækkelig egenkapital eller ikke længere frembyder garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer, og især ikke længere frembyder sikkerhed for de midler, som er blevet det betroet;
- e) befinder sig i enhver anden situation, som medfører, at tilladelsen inddrages i henhold til national lovgivning.

77/780/EØF
artikel 8, stk. 1
(tilpasset)

2. Inddragelse af en tilladelse skal altid begrundes og meddeles de pågældende; inddragelsen meddeles Kommissionen.

77/780/EØF
artikel 8, stk. 5

Artikel 15

Benævnelse

Kreditinstitutter, _____ kan for udøvelsen af deres virksomhed på Fællesskabets område benytte samme benævnelse, som de bruger i den medlemsstat, hvor de har hjemsted, uanset om der i værtsmedlemsstaten findes bestemmelser om brugen af ordene "bank", "sparekasse" eller andre lignende benævnelser. Såfremt der er risiko for forveksling, kan værtsmedlemsstaten med henblik på tydeliggørelse kræve, at der til benævnelsen føjes en forklarende bemærkning.

77/780/EØF
artikel 5

Artikel 16

Kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut

1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at komme i besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte kapitalandel. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis de påtænker at forøge deres kvalificerede deltagelse så meget, at deres andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når op på eller overstiger en tærskel på 20 %, 33 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet bliver deres datterselskab.

De kompetente myndigheder afslår inden for en frist på højst tre måneder fra datoen for den i første afsnit nævnte underretning at give tilladelse til nævnte påtænkte forøgelse, hvis de under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstituttet ikke er overbevist om den i første afsnit nævnte persons hæderlighed og egnethed, jf. dog stk. 2. Hvis de kompetente myndigheder ikke giver afslag, kan de fastsætte en frist for gennemførelsen af den i første afsnit omhandlede kapitalforøgelse.

2. Hvis erhververen af de i stk. 1 omhandlede kapitalandele er et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller et moderselskab til et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et institut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis det kreditinstitut, hvori erhververen overvejer at deltage, som en følge af denne erhvervelse bliver et datterselskab af erhververen eller bliver omfattet af dennes kontrol, skal der foretages en vurdering af erhvervelsen i form af den i artikel 12 nævnte forudgående konsultation.

3. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at opgive sin besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte kapitalandel. De pågældende personer skal ligeledes meddele de kompetente myndigheder, at de har til hensigt at formindske deres kvalificerede deltagelse så meget, at deres andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under en tærskel på 20 %, 33 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet ophører med at være deres datterselskab.

4. Kreditinstitutterne meddeler, så snart de har fået kendskab hertil, de kompetente myndigheder de erhvervelser eller afhændelser af kapitalandele, som bevirker, at deltagelsen overskrider eller falder under en af de tærskler, som er omhandlet i stk. 1 og 3.

Endvidere meddeler de mindst en gang om året navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret deltagelse, samt størrelsen af denne, således som de bl.a. fremgår af de registrerede data på den årlige generalforsamling af aktionærer og selskabsdeltagere eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for børsnoterede selskaber.

89/646/EØF
artikel 11

5. Medlemsstaterne sørger for, at de kompetente myndigheder i tilfælde af, at de i stk. 1 omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en forsigtig og sund ledelse af instituttet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan bl.a. bestå i påbud, sanktioner over for ledelsen eller ophævelse af den stemmeret, der er knyttet til de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

89/646/EOF
artikel 11

Lignende foranstaltninger anvendes over for fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelserne til forudgående underretning som fastsat i stk. 1. Hvis en kapitalandel erhverves mod de kompetente myndigheders vilje, skal medlemsstaterne, uafhængigt af andre sanktioner, suspendere de tilsvarende stemmerettigheder, erklære de afgivne stemmer ugyldige eller annullere dem.

6. Ved anvendelsen af begrebet kvalificeret deltagelse og de andre dette deltagelsessatser, der er omhandlet i nærværende artikel, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 7 i direktiv 88/627/EOF, i betragtning.

89/646/EOF
artikel 1, nr. 10), andet afsnit
(tilpasset)

Artikel 17

Administration og interne kontrolprocedurer

Hjemlandets kompetente myndigheder kræver, at der i alle kreditinstitutter findes en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer.

89/646/EOF
artikel 13, stk. 2

AFSNIT III

BESTEMMELSER VEDRØRENDE FRI ETABLERING OG FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

Artikel 18

Kreditinstitutter

Medlemsstaterne skal sikre, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, kan udøves på deres område efter bestemmelserne i artikel 20, stk. 1 til 6, artikel 21, stk. 1 og 2 samt artikel 22, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert kreditinstitut, der er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn af en anden medlemsstats kompetente myndigheder, under forudsætning af at disse aktiviteter er omfattet af tilladelsen.

89/646/EOF
artikel 18, stk. 1

Artikel 19

Finansieringsinstitutter

Medlemsstaterne skal også sikre, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, kan udøves på deres område efter bestemmelserne i artikel 20, stk. 1 til 6, artikel 21, stk. 1 og 2, samt artikel 22, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert finansieringsinstitut i en anden medlemsstat, der er datterselskab af et kreditinstitut eller fællesejet datterselskab af flere kreditinstitutter, hvis vedtægter giver mulighed for udøvelse af sådanne aktiviteter, og som opfylder samtlige nedenstående betingelser:

- moderselskabet eller moderselskaberne er meddelt tilladelse som kreditinstitutter i den medlemsstat, hvis lovgivning datterselskabet er underlagt
- de pågældende aktiviteter udøves faktisk i samme medlemsstat
- moderselskabet eller moderselskaberne besidder mindst 90 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af aktier eller kapitalandele i datterselskabet
- moderselskabet eller moderselskaberne må over for de kompetente myndigheder godtgøre, at datterselskabet forvaltes på forsvarlig vis, og må have afgivet erklæring om, at de med samtykke fra hjemlandets kompetente myndigheder har stillet selvskyldnergaranti for de engagementer, som datterselskabet indgår
- datterselskabet indgår, navnlig for de pågældende aktiviteter, i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet eller hvert af dets moderselskaber i overensstemmelse med artikel 52 til 56, navnlig hvad angår beregningen af solvensnøgletallet, tilsynet med store engagementer og begrænsningerne for kapitalinteresser i artikel 51.

Hjemlandets kompetente myndigheder kontrollerer, at disse betingelser er opfyldt, og udsteder til datterselskabet en bekræftende erklæring herom, der vedlægges den i artikel 20, stk. 1 til 6, og artikel 21, stk. 1 og 2, omhandlede meddelelse.

Hjemlandets kompetente myndigheder skal sikre, at der føres tilsyn med datterselskabet efter dette direktivs artikel 5, stk. 3, og artikel 16, 17, 26, 28, 29, 30 samt 32.

Bestemmelserne i nærværende artikel, finder tilsvarende anvendelse på datterselskaber. Særligt læses »kreditinstitut« som »finansieringsinstitut, som omhandlet i artikel 19«, og »tilladelse« læses som »vedtægter«.

Artikel 20, stk. 3, andet led, læses således:

»Hjemlandets kompetente myndigheder sender ligeledes oplysning om størrelsen af egenkapitalen for det finansieringsinstitut, som er datterselskab, og af det konsoliderede solvensnøgletal for det kreditinstitut, som er dets moderselskab.«

Hvis et finansieringsinstitut, som er omfattet af bestemmelserne i nærværende artikel, ikke længere opfylder en af betingelserne, underretter hjemlandet værtslandets kompetente myndighed herom, og de aktiviteter, som finansieringsinstituttet udøver i værtslandet, underlægges derefter den lovgivning, der gælder i værtslandet.

89/646/EØF
artikel 18, stk. 2
(ændring stammende fra
92/30/EØF artikel 10, stk. 2, 2.
led)

Artikel 20

Udøvelse af retten til at etablere sig

1. Et kreditinstitut, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område, meddeler dette til den kompetente myndighed i hjemlandet.

2. Medlemsstaterne kræver, at det kreditinstitut, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver følgende oplysninger sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse:

- a) i hvilken medlemsstat instituttet har til hensigt at etablere en filial
- b) et program for filialens virksomhed, hvori bl.a. angives, hvilken art aktiviteter der påtænkes, og hvorledes filialen skal organiseres
- c) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan fås
- d) navnene på de ansvarlige medlemmer af filialens ledelse.

3. Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende kreditinstituts administrative strukturer og finansielle situation er sunde under hensyn til den påtænkte etablering, videresender den de i stk. 2 nævnte oplysninger senest 3 måneder efter modtagelsen af alle disse oplysninger til den kompetente myndighed i værtslandet og underretter det berørte kreditinstitut herom.

Hjemlandets kompetente myndighed sender ligeledes oplysning om størrelsen af kreditinstitutets egenkapital og solvensnøgletal. _____

Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videresende de i stk. 2 nævnte oplysninger til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for det berørte institut inden 3 måneder efter modtagelsen af samtlige omhandlede oplysninger. Et sådant afslag eller manglende svar kan gøres til genstand for retsprøvelse i hjemlandet.

4. Før en filial af et kreditinstitut påbegynder sin virksomhed, har de kompetente myndigheder i værtslandet en frist på to måneder fra modtagelsen af oplysninger efter stk. 3 til at forberede det i artikel 22 foreskrevne tilsyn med instituttet og til i givet fald at meddele de vilkår, som under hensyn til samfundsmæssige interesser gælder for udøvelse af denne virksomhed i værtslandet.

5. Så snart meddelelsen fra de kompetente myndigheder i værtslandet foreligger, eller så snart den i stk. 4 nævnte frist udløber, hvis der ikke modtages nogen udtalelse herfra, kan filialen etableres og påbegynde sin virksomhed.

89/646/EØF
artikel 19
(tilpasset)

6. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, litra b), c) og d), ____ skal kreditinstituttet skriftligt meddele den pågældende ændring til de kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet mindst 1 måned, før den foretages, således at de kompetente myndigheder i hjemlandet kan nå at udtale sig om denne ændring i henhold til stk. 3, og de kompetente myndigheder i værtslandet i henhold til stk. 4.

89/646/EØF
artikel 19
(tilpasset)

7. Filialer, der inden den 1. januar 1993 har påbegyndt deres virksomhed efter de i værtslandet gældende bestemmelser, betragtes som filialer, der har været underlagt proceduren i stk. 1 til 5 i nærværende artikel. Fra samme dato vil de være underlagt bestemmelserne i stk. 6 i nærværende artikel, samt i artikel 18, 19, 22 og 29. _____

89/646/EØF
artikel 23, stk. 1
(tilpasset)

Artikel 21

Udøvelse af fri udveksling af tjenesteydelser

1. Et kreditinstitut, der for første gang ønsker at udøve virksomhed på en anden medlemsstats område inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder, hvilke af aktiviteterne på listen i bilag I det har til hensigt at udøve.

89/646/EØF
artikel 20

2. Hjemlandets kompetente myndigheder fremsender senest 1 måned efter modtagelsen den i stk. 1 omhandlede meddelelse til de kompetente myndigheder i værtslandet.

3. Nærværende artikel berører ikke de rettigheder, som et kreditinstitut inden den 1. januar 1993 har erhvervet i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser.

89/646/EØF
artikel 23, stk. 2
(tilpasset)

Artikel 22

Værtslandets kompetente myndigheders beføjelser

1. Værtslandet kan - til statistisk brug - kræve, at alle kreditinstitutter, der har en filial på dets område, regelmæssigt indsender en rapport til dets kompetente myndigheder om den virksomhed, de udøver på dets område.

89/646/EØF
artikel 21
(tilpasset)

Til varetagelse af de opgaver, der påhviler værtslandet efter artikel 27, kan det kræve de samme oplysninger af filialer af kreditinstitutter, der har hjemsted i andre medlemsstater, som det kræver af indenlandske kreditinstitutter.

2. Når de kompetente myndigheder i værtslandet konstaterer, at et kreditinstitut, der har en filial eller præsterer tjenesteydelser på dets område, ikke overholder de lovbestemmelser, som værtslandet har vedtaget i medfør af dette direktivs bestemmelser, og som giver værtslandets myndigheder kompetence, skal de anmode det pågældende institut om at bringe det ulovlige forhold til ophør.

3. Tager det pågældende institut ikke de nødvendige skridt, skal værtslandets kompetente myndigheder underrette hjemlandets kompetente myndigheder herom. Disse skal da så hurtigt som muligt træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at instituttet bringer det ulovlige forhold til ophør. Karakteren af disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndigheder.

4. Hvis det pågældende kreditinstitut til trods for de foranstaltninger, der er truffet af hjemlandet - eller hvis disse foranstaltninger viser sig at være uhensigtsmæssige, eller hjemlandet ikke har truffet nogen foranstaltninger - fortsat overtræder de i værtslandet gældende lovbestemmelser som nævnt i stk. 2, kan værtslandet efter at have givet de kompetente myndigheder i hjemlandet underretning herom, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge eller straffe nye ulovligheder, og om nødvendigt forbyde, at kreditinstituttet indleder nye aktiviteter på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de for disse foranstaltninger nødvendige dokumenter kan forkyndes for kreditinstitutterne på deres område.

5. Bestemmelserne i **stk. 1 til 4** berører ikke værtslandets ret til at træffe passende forholdsregler for at forebygge eller straffe uregelmæssigheder på sit område, som strider imod de lovbestemmelser, de har vedtaget af hensyn til samfundsmæssige interesser. Dette indebærer, at kreditinstituttet kan forhindres i at indlede nye aktiviteter på dets område.

6. Enhver foranstaltning, der træffes efter stk. 4 og 5, og hvorved der pålægges sanktioner og begrænsninger i udførelsen af tjenesteydelser, skal være behørigt begrundet og meddeles det pågældende institut. Enhver sådan foranstaltning skal kunne prøves ved domstolene i den medlemsstat, hvis myndigheder har truffet den.

7. Inden den i stk. 2, 3 og 4 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særligt hastende tilfælde iværksætte nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte indlåneres, investorers og andre tjenesteydelsesmodtageres interesser. Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder skal hurtigst muligt underrettes om sådanne foranstaltninger.

Kommissionen kan, efter at have konsulteret de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

8. Værtslandet kan træffe passende forholdsregler for at forebygge eller straffe uregelmæssigheder på sit område under udøvelse af de beføjelser, der er tillagt det i henhold til dette direktiv. Dette indebærer, at instituttet kan forhindres i at indlede nye aktiviteter på dets område.

9. Såfremt tilladelsen tilbagekaldes, meddeles dette værtslandets myndigheder, der da tager passende skridt til at hindre, at det pågældende institut indleder nye aktiviteter på værtslandets område, og til at beskytte indlånernes interesser. Hvert andet år forelægger Kommissionen Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, en beretning om sådanne tilfælde.

89/646/EØF
artikel 21
(tilpasset)

10. Medlemsstaten meddeler Kommissionen antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel 20, stk. 1 til 6 er blevet givet afslag, eller hvor der er truffet foranstaltninger i henhold til stk. 4 i nærværende artikel. Hvert andet år forelægger Kommissionen Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning en beretning om sådanne tilfælde.

11. Denne artikel er ikke til hinder for, at kreditinstitutter med hjemsted i en anden medlemsstat kan reklamere for deres ydelser ved anvendelse af ethvert kommunikationsmedium i værtslandet, når de ikke tilsidesætter eventuelle regler om sådanne reklamers form og indhold, der er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser.

AFSNIT IV

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 23

Anmeldelse af tredjelands datterselskaber og af betingelserne for adgang til markedet i disse lande

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder underretter Kommissionen om:

89/646/EØF
artikel 8
(tilpasset)

- a) enhver meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab, hvis moderselskab eller moderselskaber henhører under et tredjelands ret. Kommissionen giver Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning underretning herom
- b) et sådant selskabs erhvervelse af kapitalinteresser i et kreditinstitut i Fællesskabet, som bevirker, at dette kreditinstitut bliver dets datterselskab. Kommissionen giver Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning underretning herom.

Når der er meddelt tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab under et eller flere moderselskaber, som hører under et tredjelands ret, skal koncernens opbygning angives i den anmeldelse, de kompetente myndigheder indgiver til Kommissionen, jf. artikel 11.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som deres kreditinstitutter har mødt i forbindelse med etablering eller udøvelse af bankvirksomhed i et tredjeland.

89/646/EØF
artikel 9
(tilpasset)

3. Kommissionen udarbejder _____ med jævne mellemrum, en rapport, hvori den ud fra de i stk. 4 og 5 omhandlede kriterier gennemgår behandlingen af EF-kreditinstitutter i tredjelande med hensyn til disses adgang til etablering og udøvelse af bankvirksomhed samt erhvervelse af kapitalinteresser i kreditinstitutter i tredjelande. Kommissionen forelægger Rådet disse rapporter, om nødvendigt ledsaget af passende forslag.

4. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 3 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland ikke indrømmer EF-kreditinstitutter en faktisk adgang til markedet svarende til den, Fællesskabet indrømmer kreditinstitutter fra dette tredjeland, kan Kommissionen forelægge Rådet forslag til et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende konkurrencevilkår for EF-kreditinstitutter. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

5. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 3 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at EF-kreditinstitutter i et tredjeland ikke nyder national behandling, der giver dem samme konkurrencevilkår som indenlandske kreditinstitutter, og at betingelserne for faktisk adgang til markedet ikke er opfyldt, kan den indlede forhandlinger med henblik på at rette op på situationen.

Under de i første afsnit nævnte omstændigheder kan det også på et hvilket som helst tidspunkt samtidig med, at der indledes forhandlinger, efter proceduren i artikel 60, stk. 2, bestemmes, at medlemsstaternes kompetente myndigheder skal indskrænke eller suspendere deres afgørelser om ansøgninger, som er indgivet på tidspunktet for afgørelsen eller senere, om tilladelse til, at direkte eller indirekte moderselskaber, som hører under det pågældende tredjelands ret, kan oprette datterselskaber eller erhverve kapitalinteresser. Varigheden af disse foranstaltninger må ikke overstige tre måneder.

Inden udløbet af denne frist på tre måneder kan Rådet på baggrund af forhandlingsresultaterne med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutte, om foranstaltningerne skal opretholdes.

En sådan indskrænkning eller suspension kan ikke finde anvendelse, når kreditinstitutter eller deres datterselskaber, som behørigt er meddelt tilladelse i Fællesskabet, opretter datterselskaber, eller når sådanne institutter eller datterselskaber erhverver kapitalinteresser i et kreditinstitut i Fællesskabet.

6. Hvis Kommissionen konstaterer et af de i stk. 4 og 5 nævnte forhold, skal medlemsstaterne efter anmodning fra Kommissionen underrette den om:

- a) enhver ansøgning om meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab, hvis moderselskab eller moderselskaber henhører under det pågældende tredjelands ret
- b) enhver plan, som de får forelagt i henhold til artikel 16, om et sådant selskabs erhvervelse af kapitalinteresser i et kreditinstitut i Fællesskabet, som bevirker, at dette kreditinstitut bliver dets datterselskab.

Disse oplysninger vil ikke længere blive meddelt, når der indgås en aftale med et tredjeland jf. stk. 4 eller 5, eller når de i stk. 5, andet eller tredje afsnit, nævnte foranstaltninger ikke længere gælder.

89/646/EØF
artikel 9
(tilpasset)

7. Foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelser i henhold til internationale - såvel bilaterale som multilaterale - aftaler om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

Artikel 24

Filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet

1. Over for filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet anvender medlemsstaterne, i forbindelse med disses adgang til at optage virksomhed og til at udøve denne, ikke bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som filialer af kreditinstitutter med hjemsted i Fællesskabet er undergivet.

77/780/EØF
artikel 9

2. De kompetente myndigheder giver Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning meddelelse om de tilladelser til oprettelse af filialer, som meddeles kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet.

3. Med forbehold af stk. 1 kan Fællesskabet ved aftaler med et eller flere tredjelande, indgået i henhold til traktaten, indgå overenskomst om anvendelse af bestemmelser, som på grundlag af gensidighedsprincippet giver filialer af et kreditinstitut med hjemsted uden for Fællesskabet samme behandling på hele Fællesskabets område.

Artikel 25

Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder angående det konsoliderede tilsyn

1. Kommissionen kan enten på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende de nærmere vilkår for, hvordan det konsoliderede tilsyn skal anvendes på:

92/30/EØF
artikel 8
(tilpasset)

- kreditinstitutter, hvis moderselskab har sit hjemsted i et tredjeland, og
- kreditinstitutter, der er beliggende i tredjelande, og hvis moderkreditinstitut eller moderfinansieringsselskab har sit hjemsted inden for Fællesskabet.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler har navnlig til formål at sikre:

- dels at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn på grundlag af den konsoliderede finansielle situation for så vidt angår et i Fællesskabet beliggende kreditinstitut eller finansieringsselskab, der har et datterselskab, som er et uden for Fællesskabet beliggende kreditinstitut eller finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i et sådant institut
- dels at de kompetente myndigheder i tredjelande kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn med moderselskaber, der har deres hjemsted inden for de pågældende landes område, og som har et datterselskab, der er et i en eller flere medlemsstater beliggende kreditinstitut eller finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i et sådant institut.

3. Kommissionen gennemgår sammen med Det Rådgivende Udvalg for **Banklovgivning**, _____, resultatet af de i stk. 1 nævnte forhandlinger og den situation, der følger af disse.

92/30/EØF
artikel 8
(tilpasset)

AFSNIT V

PRINCIPPER OG TEKNISKE INSTRUMENTER TIL UDFØRELSE AF FORSIGTIGHEDSHENSYN

Kapitel 1

Principper for forsigtighedstilsyn

Artikel 26

Ansaret for hjemlandets tilsyn

1. Ansaret for forsigtighedstilsyn med et kreditinstitut, herunder tilsyn med de i henhold til artikel 18 og 19 udøvede aktiviteter, påhviler hjemlandets kompetente myndigheder; dette berører ikke de bestemmelser i **nærværende** direktiv, der giver værtslandets kompetente myndigheder en beføjelse.

89/646/EOF
artikel 13, stk. 1

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der føres tilsyn på et konsolideret grundlag ifølge **nærværende** direktiv.

89/646/EOF
artikel 13, stk. 3
(tilpasset)
(ændring stammende
fra
92/30/EF, artikel 10,
stk. 2, andet led)

Artikel 27

Værtslandets ansvar

Værtslandet har i samarbejde med hjemlandets kompetente myndigheder ansvaret for tilsyn med likviditeten i kreditinstitutters filialer, indtil yderligere koordinering har fundet sted. Med forbehold af de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at styrke Det Europæiske Monetære System, bevarer værtslandet det fulde ansvar for de foranstaltninger, der iværksættes som led i dets pengepolitik. Sådanne foranstaltninger må ikke føre til forskelsbehandling eller mere restriktiv behandling af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

89/646/EOF
artikel 14, stk. 2

Artikel 28

Samarbejde om tilsyn

Med henblik på at føre tilsyn med virksomheden i kreditinstitutter, som udøver virksomhed i en eller flere andre medlemsstater end den, hvor de har hjemsted, navnlig dersom de der har oprettet filialer, arbejder de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater snævert sammen. De meddeler hinanden alle sådanne oplysninger om ledelsen og ejerforholdet i disse kreditinstitutter, som vil kunne lette tilsynet med disse og undersøgelsen af betingelserne for meddelelse af tilladelse, samt alle oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med disse institutter, i særdeleshed med hensyn til likviditet, solvens, sikkerhed for indlån, større engagementer, administrativ og regnskabsmæssig praksis og intern kontrol.

77/780/EØF
artikel 7, stk 1
(ændring stammende fra
89/646/EØF
artikel 14, stk. 1)

Artikel 29

Kontrol på stedet af filialer etableret i en anden medlemsstat

1. Når et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, udøver virksomhed gennem en filial etableret i en anden medlemsstat, skal de kompetente myndigheder i værtslandet sikre, at hjemlandets kompetente myndigheder efter forudgående meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder selv eller gennem personer, som de bemyndiger hertil, på stedet kan kontrollere de oplysninger, der er nævnt i artikel 28.

89/646/EØF
artikel 15

2. ____ Hjemlandets kompetente myndigheder skal ligeledes have adgang til at føre tilsyn med filialer efter en af de andre procedurer, der er nævnt i artikel 56, stk. 7.

89/646/EØF
artikel 15
(ændring stammende fra
92/30/EØF, art. 10, stk. 4)
Berigtigelse, EFT L 280 af 24.
9. 1992, s. 54

3. Denne artikel er ikke til hinder for, at værtslandets kompetente myndigheder på stedet kontrollerer filialer etableret på deres område med henblik på varetagelsen af de opgaver, som påhviler dem i henhold til dette direktiv.

89/646/EØF
artikel 15

Artikel 30

Udveksling af oplysninger og tjenstlig tavshedspligt

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, såvel som revisorer og eksperter, der har handlet på de kompetente myndigheders vegne, undergives tjenstlig tavshedspligt. Denne tavshedspligt indebærer, at de fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, ikke må videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller samlet form, således at de enkelte institutter ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.

Såfremt der er tale om et kreditinstitut, der er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjemand, der er involveret i forsøg på at redde kreditinstituttet, dog videregives under en civil retssag.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksler oplysninger i henhold til **nærværende direktiv samt til de øvrige direktiver**, der gælder for kreditinstitutter. Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

3. Medlemsstaterne kan med de kompetente myndigheder i tredjelande kun indgå samarbejdsaftaler, der indebærer udveksling af oplysninger, hvis de oplysninger, der således meddeles, mindst er underlagt tilsvarende tavshedspligt som fastsat i denne artikel.

4. De kompetente myndigheder, der i henhold til stk. 1 og 2 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv:

- enten til undersøgelse af, om betingelserne for, at kreditinstitutterne kan optage virksomhed som sådanne, er opfyldt, og til at lette det individuelle og det konsoliderede tilsyn med institutternes virksomhed, særlig med hensyn til likviditet, solvens, store engagementer, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt intern kontrol
- eller til pålæggelse af sanktioner
- eller hvis den kompetente myndigheds afgørelser påklages til højere administrativ myndighed,
- eller i forbindelse med indbringelse for domstolene efter artikel 33 eller særbestemmelser i **nærværende direktiv, samt øvrige direktiver**, der er vedtaget vedrørende kreditinstitutter.

5. Stk. 1 og 4 er ikke til hinder for, at der, hvis der findes flere kompetente myndigheder i samme medlemsstat, udveksles oplysninger mellem sådanne myndigheder inden for denne medlemsstat, eller at der udveksles oplysninger medlemsstaterne imellem mellem de kompetente myndigheder

77/780/EØF
artikel 12, stk. 1 til 5
(ændring stammende fra
89/646/EØF, art. 16)
(tilpasset)

- og de myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med andre finansieringsinstitutter og med forsikringsselskaber, samt de myndigheder, der fører tilsyn med kapitalmarkederne
- og de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af kreditinstitutter og lignende procedurer
- og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af kreditinstituttets og andre finansieringsinstitutters regnskaber

der har behov herfor til varetagelse af deres tilsynsopgaver, og stk. 1 og 4 er heller ikke til hinder for, at der til de organer, der forvalter indlånsgarantiordningerne, gives oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde. De oplysninger, som de pågældende myndigheder, organer og personer modtager, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

77/780/EØF
artikel 12, stk. 1 til 5
(ændring stammende fra
89/646/EØF, artikel 16)
(tilpasset)

6. Uanset bestemmelserne i stk. 1 til 4 kan medlemsstaterne tillade udvekslinger af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og

- de myndigheder, der fører tilsyn med de organer, der er ansvarlige for likvidation og konkursbehandling af kreditinstitutter og lignende procedurer, eller
- de myndigheder, der fører tilsyn med de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber.

De medlemsstater, som anvender første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

- oplysningerne skal bruges til udførelse af tilsynsopgaver som beskrevet i første afsnit
- de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt tavshedspligt i henhold til stk. 1
- stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.

77/780/EØF
artikel 12, stk. 5 a
(ændring stammende fra
95/26/EF artikel 4, stk. 2)

7. Uanset bestemmelserne i stk. 1 til 4 kan medlemsstaterne med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de organer, der ifølge loven er ansvarlige for at efterforske overtrædelser af selskabsretten.

77/780/EØF
artikel 12, stk. 5 b
(ændring stammende
fra 95/26/EF artikel 4,
stk. 3)

De medlemsstater, som anvender første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

- oplysningerne skal bruges til udførelse af de opgaver, som er beskrevet i første afsnit
- de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt tavshedspligt i henhold til stk. 1
- stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Hvis de i første afsnit omhandlede organer i en medlemsstat udfører deres efterforskningsopgaver med bistand fra dertil bemyndigede, ikke offentligt ansatte personer, fordi disse er i besiddelse af særlig sagkundskab, kan den i første afsnit nævnte mulighed for udveksling af oplysninger udvides til også at gælde sådanne personer på de i andet afsnit fastsatte særlige betingelser.

Ved anvendelsen af tredje led i andet afsnit meddeler de i første afsnit omhandlede organer de kompetente myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke personer oplysningerne vil blive videresendt til, med nøjagtig angivelse af disse personers beføjelse.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke organer der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.

Inden den 31. december 2000 aflægger Kommissionen beretning om anvendelsen af dette stykke.

8. Denne artikel er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed sender:

- centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver, i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder
- i givet fald andre offentlige myndigheder, der overvåger betalingssystemerne

77/780/EØF
artikel 12, stk. 6
(ændring stammende
fra 95/26/EF artikel 4,
stk. 4)

oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver eller til hinder for, at de pågældende myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder de oplysninger, som er nødvendige for dem i henhold til stk. 4. De oplysninger, som modtages i denne forbindelse, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt.

9. Endvidere kan medlemsstaterne uanset bestemmelserne i stk. 1 og 4 ved lovgivning give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre afdelinger i deres centraladministration, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringstjenesteydelser og forsikringsselskaber samt personer, som handler efter fuldmagt fra de pågældende afdelinger.

**77/780/EØF
artikel 12, stk. 7
(ændring stammende
fra 89/646/EØF
artikel 16)**

Oplysningerne må imidlertid kun gives, såfremt det er nødvendigt af hensyn til forsigtighedstilsynet.

Imidlertid fastsætter medlemsstaterne, at oplysninger, der modtages efter stk. 2, og 5 samt oplysninger tilvejebragt ved kontrol på stedet, jf. artikel 29, stk. 1 og 2, aldrig må videregives som nævnt i dette stykke, medmindre den kompetente myndighed, der giver oplysningerne, eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen på stedet er foretaget, har givet sit udtrykkelige samtykke.

10. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder sender de i stk. 1 til 4 nævnte oplysninger til en clearinginstitution eller lignende institution, der i den nationale lovgivning er anerkendt til clearing eller afvikling på et af markederne i den pågældende medlemsstat, hvis de mener, at dette er nødvendigt for at sikre, at disse institutioner fungerer korrekt i forbindelse med misligholdelse eller potentiel misligholdelse på dette marked. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt. Medlemsstaterne sikrer dog, at oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 2, ikke videregives i det tilfælde, der er omhandlet i dette stykke, uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som først afgav oplysningerne.

**77/780/EØF
artikel 12, stk. 8
(ændring stammende
fra 95/26/EF artikel 4,
stk. 6)**

Artikel 31

Krav til de personer, som udfører den lovpligtige kontrol af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber

1. Medlemsstaterne fastsætter som minimum, at:

a) enhver person, der er autoriseret i henhold til Rådets direktiv 84/253/EØF⁽¹⁾, og som i et kreditinstitut udfører det hverv, der er beskrevet i artikel 51 i Rådets direktiv 78/660/EØF⁽²⁾, artikel 37 i direktiv 83/349/EØF, artikel 31 i Rådets direktiv 85/611/EØF⁽³⁾ eller ethvert andet lovpligtigt hverv, har pligt til hurtigt at foretage indberetning til de kompetente myndigheder om ethvert forhold eller enhver beslutning vedrørende dette institut, som vedkommende har fået kendskab til som led i udførelsen af sit hverv, og som kan

- udgøre en væsentlig overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der omhandler betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som specielt gælder for udøvelsen af kreditinstitutternes aktivitet, eller
- skade kreditinstitutternes fortsatte drift, eller
- medføre nægtelse af revisionspåtegning eller fremsættelse af forbehold heri

b) samme pligt gælder for denne person, for så vidt angår forhold eller beslutninger, som vedkommende måtte få kendskab til som led i et hverv som beskrevet i litra a), der udføres i en virksomhed, som har snævre forbindelser i kraft af kontrol med det kreditinstitut, i hvilket vedkommende udfører ovennævnte hverv.

2. Det forhold, at de personer, der er autoriseret i henhold til direktiv 84/253/EØF, i god tro videregiver oplysninger til de kompetente myndigheder om forhold eller beslutninger som omhandlet i stk. 1, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke de pågældende personer nogen form for ansvar.

77/780/EØF
artikel 12a
(ændring stammende
fra 95/26/EF artikel 5)

Artikel 32

De kompetente myndigheders sanktionsmuligheder

Med forbehold af reglerne for tilbagekaldelse af tilladelser og tilfælde omfattet af straffelovgivningen skal medlemsstaterne sørge for, at deres respektive kompetente myndigheder i tilfælde af, at et kreditinstitut eller dets ansvarlige ledelse har overtrådt love eller administrative bestemmelser om tilsyn med kreditinstitutter eller om disses virksomhed, kan pålægge disse sanktioner eller påbyde foranstaltninger med det formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør.

89/646/EØF
artikel 17

⁽¹⁾ EFT L 126 af 12. 5. 1984, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 222 af 14. 8. 1978, s. 11. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/8/EØF (EFT L 82 af 25. 03. 1994, s. 33).

⁽³⁾ EFT L 375 af 31. 12. 1985, s. 3. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/26/EF.

Artikel 33

Indbringelse for domstolene

Medlemsstaterne drager omsorg for, at afgørelser vedrørende et kreditinstitut, som er truffet i medfør af love og administrative bestemmelser, vedtaget i overensstemmelse med nærværende direktiv, kan indbringes for domstolene; dette gælder også, hvis der ikke senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om tilladelse, der indeholder alle de i henhold til gældende bestemmelser krævede oplysninger, er truffet nogen afgørelse.

77/780/EØF
artikel 13

Kapitel 2

Tekniske instrumenter til udførelse af forsigtighedstilsyn

Del 1

Egenkapital

Artikel 34

Almindelige principper

1. Når en medlemsstat med henblik på gennemførelsen af fællesskabsforskrifterne vedrørende forsigtighedstilsyn med et allerede eksisterende kreditinstitut i sine love og administrative bestemmelser indfører en bestemmelse, hvori begrebet egenkapital anvendes eller der henvises hertil, drager den omsorg for, at dette begreb eller dette udtryk stemmer overens med den definition, der er anført i stk. 2, 3 og 4 og artikel 35 til 38.

89/299/EØF
artikel 1, stk. 1

2. Med forbehold af de begrænsninger, der er fastsat i artikel 38, skal et kreditinstituts ikke-konsoliderede egenkapital omfatte følgende komponenter:

89/299/EØF
artikel 2, stk. 1

- 1) Kapital i henhold til artikel 22 i direktiv 86/635/EØF, for så vidt den er indbetalt, samt overkurs ved emission, dog med undtagelse af kumulative præferenceaktier;
- 2) Reserver i henhold til artikel 23 i direktiv 86/635/EØF, samt driftsresultat fra det foregående regnskabsår efter udlodning af det endelige udbytte. Medlemsstaterne må kun tillade, at der tages hensyn til foreløbige overskud, inden der er truffet formel beslutning herom, hvis disse overskud er blevet revideret af personer, der er beskæftiget med revision, og de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at beløbet er blevet vurderet i overensstemmelse med principperne i direktiv 86/635/EØF, og at det ikke omfatter forudsætlige udgifter og hensættelse til udbytte;

- 3) Midler til dækning af generelle kreditinstitutter i henhold til artikel 38 i direktiv 86/635/EØF;
- 4) Opskrivningshenlæggelser i henhold til artikel 33 i direktiv 78/660/EØF; _____
- 5) Værdireguleringer i henhold til artikel 37, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF;
- 6) Andre komponenter i henhold til artikel 35;
- 7) Midler, for hvilke medlemmer af et andelskreditinstitut hæfter solidarisk, og de solidariske forpligtelser for låntagerne i visse institutter med fondsstatus, som nævnt i artikel 36, stk. 1;
- 8) Kumulative præferenceaktier med fast løbetid og ansvarlig indskudskapital som nævnt i artikel 36, stk. 3.

Følgende komponenter fratrækkes i overensstemmelse med artikel 38:

- 9) Kreditinstitutts beholdning af egne aktier ansat til den bogførte værdi;
- 10) Immaterielle aktiver i henhold til artikel 4, "Aktiver", nr. 9, i direktiv 86/635/EØF;
- 11) Materielt negativt udbytte i det løbende regnskabsår;
- 12) Kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, der udgør mere end 10 % af disses kapital, samt efterstillede tilgodehavender og de i artikel 35 omhandlede instrumenter, som kreditinstituttet besidder i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, i hvilke det har kapitalinteresser, der udgør mere end 10 % af deres kapital.

Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut eller i et finansieringsinstitut som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde dette institut, kan **den kompetente myndighed** give tilladelse til undtagelser fra denne bestemmelse;

- 13) Kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter på højst 10 % af disses kapital samt efterstillede tilgodehavender og de i artikel 35 omhandlede instrumenter, som kreditinstituttet besidder i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter end de i nr. 12) omhandlede, for så vidt angår den del af disse samlede kapitalinteresser, efterstillede tilgodehavender og instrumenter, som overstiger 10 % af kreditinstitutts egenkapital beregnet inden fradrag af komponenterne under nr. 12) **nærværende nummer.**

_____ **Medlemsstaterne kan bestemme**, at moderselskaber, som er underkastet et tilsyn på konsolideret grundlag, ved den eventuelle beregning af den ikke-konsoliderede egenkapital kan undlade at fradrage deres kapitalinteresser i andre kreditinstitutter og i finansieringsinstitutter, som er omfattet af konsolideringen. Denne bestemmelse gælder for alle former for tilsynsmæssig kontrol, der er harmoniseret ved fællesskabsakter.

**89/299/EØF
artikel 2, stk. 1
(tilpasset)**

3. Egenkapitalbegrebet som defineret i stk. 2, nr. 1) til 8), omfatter et maksimum af komponenter og beløb. Anvendelsen af disse komponenter eller fastsættelsen af lavere løfter, samt fradrag af andre komponenter end de i stk. 2, nr. 9) til 13), omhandlede, overlades til medlemsstaternes skøn. Disse skal dog bestræbe sig på at tilvejebringe større konvergens med det formål at nå frem til en fælles definition på egenkapital.

**89/299/EØF
artikel 2, stk. 2
(tilpasset)**

Med henblik herpå skal Kommissionen senest **den 1. januar 1996** forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelse af **nærværende artikel, samt artikel 35 til 39**, i givet fald ledsaget af forslag til ændringer, som den skønner nødvendige. Senest **den 1. januar 1998** foretager **Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B** og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg en **gennemgang** af definitionen af begrebet »egenkapital« med henblik på en ensartet anvendelse af den fælles definition.

4. De i **stk. 2, nr. 1) til 5)** nævnte komponenter skal af kreditinstituttet kunne anvendes straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab på det tidspunkt, hvor sådanne indtræder. Beløbet skal være fratrukket enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset i det omfang denne skat reducerer det beløb, hvormed disse komponenter kan anvendes til dækning af risici eller tab.

**89/299/EØF
artikel 2, stk. 3**

Artikel 35

Andre komponenter

1. Det i en medlemsstat anvendte egenkapitalbegreb kan omfatte andre komponenter, forudsat at det drejer sig om komponenter, der uanset disses juridiske eller regnskabsmæssige benævnelse, har følgende karakteristika:

- a) de kan frit benyttes af kreditinstituttet til dækning af normale bankrisici, når tab eller værdiforringelser endnu ikke er nærmere identificeret;
- b) deres tilstedeværelse skal fremgå af de interne regnskabsoplysninger;
- c) deres størrelse skal være fastsat af kreditinstituttets direktion, revideret af uafhængige revisorer, meddelt de kompetente myndigheder og undergivet disses tilsyn. _____

**89/299/EØF
artikel 3
(tilpasset)**

2. Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter kan ligeledes accepteres som andre komponenter, forudsat at de opfylder følgende betingelser:

- a) de må ikke kunne tilbagebetales på ihændehaberens initiativ eller uden **den kompetente myndigheds** forhåndsgodkendelse;
- b) aftaler i forbindelse med gældsstiftelse skal give kreditinstituttet mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden;
- c) långiverens krav mod kreditinstituttet skal efterstilles al anden ikke-efterstillet gæld;
- d) de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke-betalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, idet det tillades kreditinstituttet at fortsætte sine aktiviteter;
- e) kun faktisk indbetalte beløb tages i betragtning.

Hertil kommer andre kumulative præferenceaktier end de i artikel 34, stk. 2, nr. 8), nævnte.

89/299/EOF
artikel 3
(tilpasset)

Artikel 36

Øvrige bestemmelser vedrørende egenkapital

1. Medlemmer af et kreditinstitut, der er stiftet i form af et andelskreditinstitut, som omhandlet i artikel 34, stk. 2, nr. 7), hæfter for den kapital, der ikke er fuldt indbetalt, samt for de supplerende beløb, som medlemmerne af samme kreditinstitut i henhold til lovgivningen skal indbetale uden sikkerhed, dersom dette kreditinstitut har lidt tab, i hvilket tilfælde disse beløb skal kunne kræves indbetalt uden forudgående varsel.

Med sådanne komponenter sidestilles de solidariske forpligtelser for låntagerne i kreditinstitutioner med fondsstatus.

Alle disse komponenter kan henregnes under egenkapitalen i det omfang, hvor de i henhold til national lovgivning medregnes i de pågældende institutters egenkapital.

2. En medlemsstat må ikke til offentlige kreditinstitutters egenkapital medregne de garantier, som staten eller de lokale, nationale myndigheder stiller for sådanne institutter. _____

3. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder må til egenkapitalen kun medregne kumulative præferenceaktier med fast løbetid, som omhandlet i artikel 34, stk. 2, nr. 8), samt ansvarlig indskudskapital som omhandlet i samme bestemmelse, hvis der er indgået en bindende aftale om, at den i tilfælde af et kreditinstituts konkurs eller likvidation efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

89/299/EOF
artikel 4
(tilpasset)

Denne ansvarlige indskudskapital skal ligeledes opfylde følgende betingelser:

- a) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning;
- b) midlerne skal have en oprindelig løbetid på mindst fem år; de skal derefter kunne kræves indfriet; er gældens løbetid ikke fastsat, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre midlerne ikke længere henregnes til egenkapitalen, eller medmindre myndighedernes forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af sådanne midler, når anmodning herom indgives på emittentens initiativ, og kreditinstituttets solvens ikke derved forringes;
- c) den udstrækning, hvori de kan medregnes til egenkapitalen, indskrænkes gradvis i mindst de sidste fem år inden tilbagebetalingsdagen;
- d) låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra en likvidation af kreditinstituttet, skal tilbagebetales inden den aftalte forfaldsdato.

89/299/EØF
artikel 4
(tilpasset)

Artikel 37

Beregning af egenkapitalen på et konsolideret grundlag

1. Når egenkapitalen skal beregnes på konsolideret grundlag, indgår de i artikel 34, stk. 2, omhandlede komponenter med de i henhold til artikel 52 til 56 konsoliderede beløb. Ved beregningen af egenkapitalen er der desuden mulighed for at betragte følgende komponenter som sidestillet med konsoliderede reserver, hvis de er udtryk for et kreditorforhold («negative»):

- minoritetsinteresser i henhold til artikel 21 i direktiv 83/349/EØF, hvis metoden med global integration anvendes;
- forskelsbeløb ved første konsolidering i henhold til artikel 19, 30 og 31 i direktiv 83/349/EØF;
- kursdifferencer, som medregnes under de konsoliderede reserver i henhold til artikel 39, stk. 6, i direktiv 86/635/EØF;
- forskelsbeløb ved bogføring af visse kapitalinteresser i overensstemmelse med den metode, der er omhandlet i artikel 33 i direktivet 83/349/EØF.

2. Hvis ovennævnte komponenter er udtryk for et debitorforhold («positive»), skal de fratrækkes ved beregningen af den konsoliderede egenkapital.

89/299/EØF
artikel 5
(tilpasset)

Artikel 38

Fradrag og begrænsninger

1. For de i artikel 34, stk. 2, nr. 4) til 8), omhandlede komponenter gælder følgende begrænsninger:
 - a) summen af de i nr. 4) til 8) anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 100 % af de i nr. 1), 2) og 3) nævnte komponenter med fradrag af de i nr. 9), 10) og 11) nævnte komponenter
 - b) summen af de i nr. 7) og 8) anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 50 % af de i nr. 1), 2) og 3) nævnte komponenter med fradrag af de i nr. 9), 10) og 11) nævnte komponenter
 - c) summen af de i nr. 12) og 13) anførte komponenter skal trækkes fra den samlede sum af komponenterne.
2. De kompetente myndigheder kan give kreditinstitutterne tilladelse til under særlige midlertidige omstændigheder at overskride de i stk. 1 fastsatte grænser.

89/299/EØF
artikel 6, stk. 1 og 4
(ændring stammende fra
91/633/EØF, art. 1, stk. 1)

Artikel 39

Beviser til fremlæggelse for de kompetente myndigheder

Det skal godtgøres, at betingelserne i artikel 34, stk. 2, 3 og 4, og artikel 35 til 38 er opfyldt til de kompetente myndigheds tilfredshed.

89/299/EØF
artikel 7

Del 2

Solvensnøgletal

Artikel 40

Almindelige principper

1. _____ Solvensnøgletallet giver udtryk for egenkapitalen som defineret i artikel 41 som en procent af de samlede risikovægtede aktiver og ikke-balanceførte poster som defineret i artikel 42.
2. Solvensnøgletallet for kreditinstitutter, der hverken er moderselskaber som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF eller datterselskaber af sådanne foretagender beregnes på et individuelt grundlag.
3. Solvensnøgletallet for kreditinstitutter, der er moderselskaber, beregnes på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i nærværende direktiv samt i direktiv _____ 86/635/EØF.
4. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilladelse til og tilsyn med et moderselskab, som er et kreditinstitut, kan tillige kræve underkonsoliderede og ukonsoliderede nøgletal beregnet for selskabet og for ethvert af dets datterselskaber, som de meddeler tilladelse og fører tilsyn med. Hvis der ikke foretages en sådan kontrol med, at kapitalen er passende fordelt inden for bankkoncernen, skal der træffes andre forholdsregler, som tjener samme formål.

89/647/EØF
artikel 3, stk. 1 til 4
(ændring stammende fra
92/30/EØF, art. 10, stk. 2,
tredje led)
(tilpasset)

5. Uden at dette berører kreditinstitutternes overholdelse af kravene i stk. 2, 3 og 4 og artikel 52, stk. 8 og 9, skal de kompetente myndigheder sørge for, at nøgletallene beregnes mindst to gange om året, enten af kreditinstituttet selv, som skal meddele de kompetente myndigheder resultaterne af beregningen og oplyse om deldata, eller af de kompetente myndigheder, som baserer sig på data, der kommer fra kreditinstitutterne.

89/647/EØF
artikel 3, stk. 7 og 8
(tilpasset)

6. Værdiansættelse af aktiver og ikke-balanceførte poster skal foretages som angivet i direktiv 86/635/EØF. _____

Artikel 41

Tælleren: Egenkapital

Tælleren i solvensnøgletallet udgøres af egenkapitalen som defineret i nærværende direktiv.

89/647/EØF
artikel 4

Artikel 42

Nævneren: Risikovægtede aktiver og ikke-balanceførte poster

1. De forskellige aktivposter tildeles risikograder, udtrykt som procentvis vægtning, i henhold til artikel 43 og 44, og undtagelsesvis artikel 45, 62 og 63. Den balanceførte værdi af hvert aktiv skal derpå multipliceres med den relevante vægtning for at nå frem til en risikovægtet værdi.

89/647/EØF
artikel 5

2. Når det drejer sig om de i bilag II omhandlede ikke-balanceførte poster skal to-trinsberegningen i artikel 43, stk. 2 benyttes.

3. Når det drejer sig om de i artikel 43, stk. 3, omhandlede rente- og valutakursrelaterede ikke-balanceførte poster, skal de potentielle omkostninger ved at erstatte kontrakter i tilfælde af modpartens konkurs beregnes ved anvendelse af en af de i bilag III beskrevne metoder. Disse omkostninger multipliceres med den relevante modpartsvægtning i artikel 43, stk. 1, dog således at den heri fastsatte 100 % vægtning sættes til 50 % ved angivelse af den risikovægtede værdi.

4. Summen af de risikovægtede værdier af aktiver og af de i stk. 2 og 3 nævnte ikke-balanceførte poster udgør nævneren i solvensnøgletallet.

Artikel 43

Risikovægtning

1. Følgende vægtning anvendes på de i det følgende anførte aktiver, idet de kompetente myndigheder dog kan fastsætte højere vægtning, hvis de finder det hensigtsmæssigt.

89/647/EØF
artikel 6

a) Nulvægtning

- 1) kassebeholdning og tilsvarende poster
- 2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone A _____
- 3) aktivposter, der repræsenterer fordringer på de Europæiske

- 4) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer og centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber;

89/647/EØF
artikel 6
(ændring stammende fra
95/15/EF artikel 2)

- 5) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone B, indgået og finansieret i låntagerens nationale valuta

89/647/EØF
artikel 6
(tilpasset)

- 6) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer og centralbanker i zone B, indgået og finansieret i den nationale valuta, der er fælles for garantistiller og låntager

- 7) aktivposter, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er sikrede ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af en centralregering eller centralbank i zone A, af De Europæiske Fællesskaber, eller ved indlån i kontanter i det långivende institut, eller ved indlånsbeviser eller lignende instrumenter udstedt af og domicileret ved dette institut.

b) 20 % vægtning

- 1) aktivposter, der repræsenterer fordringer på Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

- 2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på multilaterale udviklingsbanker

- 3) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som er udtrykkeligt garanteret af EIB

- 4) aktivposter, der repræsenterer fordringer, der udtrykkeligt er garanteret af multilaterale udviklingsbanker;

- 5) aktivposter, der repræsenterer fordringer på regionale regeringer og lokale myndigheder i zone A, jf. dog bestemmelserne i artikel 44

- 6) aktivposter, der repræsenterer fordringer, der udtrykkeligt er garanteret af regionale regeringer og lokale myndigheder i zone A, jf. dog bestemmelserne i artikel 44

- 7) aktivposter, der repræsenterer fordringer på kreditinstitutter i zone A, og som ikke udgør en del af sådanne institutters egenkapital _____

- 8) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på til og med ét år på kreditinstitutter i zone B, bortset fra værdipapirer udstedt af disse institutter, og som anerkendes som dele af deres egenkapital
 - 9) aktivposter, der udtrykkeligt er garanteret af kreditinstitutter i zone A
 - 10) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på til og med ét år, og som er udtrykkeligt garanteret af kreditinstitutter i zone B
 - 11) aktivposter, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er sikrede ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af EIB eller af multilaterale udviklingsbanker
 - 12) likvide midler under overførsel.
- c) 50 % vægtning
- 1) lån, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved pant i fast ejendom til beboelse, som er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren og lån, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører boliger, der er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren;
 - 2) periodeafgrænsningsposter: disse aktivposter er underkastet modpartens vægtning i de tilfælde, hvor kreditinstituttet er i stand til at bestemme den i overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF; når modparten ikke kan bestemmes, anvendes en 50 % vægtning.

89/647/EØF
artikel 6

[ændring stammende fra
95/1/EF, Euratom, EKSF,
bilag I, pkt. XI. B. III. 2a)]

d) 100 % vægtning

- 1) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone B, undtagen når de er indgået og finansieret i låntagerens nationale valuta
- 2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på regionale regeringer og lokale myndigheder i zone B
- 3) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på mere end ét år på kreditinstitutter i zone B
- 4) aktivposter, der repræsenterer fordringer på ikke-banksektorer i zone A og zone B
- 5) materielle aktiver i henhold til artikel 4, "Aktiver", nr. 10, i direktiv 86/635/EØF
- 6) beholdninger af aktier, kapitalinteresser og andre poster, som indgår i egenkapitalen i andre kreditinstitutter, når de ikke er fradraget det långivende instituts egenkapital
- 7) alle andre aktiver bortset fra dem, der er fradraget egenkapitalen.

2. Ikke-balanceførte poster, som ikke er omfattet af stk. 3, behandles som beskrevet i det følgende. I første etape grupperes de i overensstemmelse med den opdeling i risikogrupper, der findes i bilag II. Ved poster med fuld risiko tages den fulde værdi i betragtning, ved poster med mellemliggende risiko 50 %, ved poster med mellemliggende/lav risiko 20 %, og værdien af poster med lav risiko ansættes til nul. I anden etape multipliceres værdierne af ikke-balanceførte poster efter at være vægtet som ovenfor beskrevet med den vægtning, der er tillagt de relevante modparter, i overensstemmelse med behandlingen af aktivposter efter stk. 1 og artikel 44. I tilfælde af salgs- og tilbagekøbsaftaler samt **køb** i henhold til terminskontrakt anvendes de omhandlede aktivers vægtninger og ikke modparternes.

89/647/EØF
artikel 6
(tilpasset)

3. De metoder, der er beskrevet i bilag III, skal anvendes på de i bilag IV opstillede eksempler på rente- og valutakursrelaterede poster.

89/647/EØF
artikel 6

4. Når ikke-balanceførte poster er udtrykkeligt garanteret, skal de tillægges vægtning, som om de var oprettet på vegne af garantistilleren frem for af modparten. Når potentiel risiko hidrørende fra ikke-balanceførte transaktioner til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikret ved en af de aktivposter, der anerkendes som passende sikkerhedsstillelse i stk. 1, litra a), nr. 7), og stk. 1, litra b), nr. 11), skal de tillægges vægtning på 0 % eller 20 % alt efter den pågældende sikkerhedsstillelse.

5. Når der for aktivposter og ikke-balanceførte poster gælder en lavere vægtning, fordi der foreligger en udtrykkelig garanti eller en sikkerhedsstillelse, som kan accepteres af de kompetente myndigheder, anvendes den lavere vægtning kun på den del, der er garanteret, eller som er helt og fuldt dækket af sikkerhedsstillelsen.

Artikel 44

Vægtning anvendt ved fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer eller lokale myndigheder

1. Medlemsstaterne kan uanset kravene i artikel 43, stk. 1, litra b), fastsætte en vægtning på 0 % for deres egne regionale regeringer og lokale myndigheder, såfremt der ikke er nogen forskel på risikoen ved fordringer på sidstnævnte og fordringer på deres centrale regeringer, fordi de regionale regeringer og lokale myndigheder har beføjelser til at inddrive midler, samt hvis der findes særlige institutionelle bestemmelser, som reducerer sidstnævntes risiko for at misligholde forpligtelser. En nulvægtning fastsat efter disse kriterier skal gælde dels for fordringer på de pågældende regionale regeringer og lokale myndigheder og ikke-balanceførte poster oprettet på deres vegne, dels for fordringer på andre og ikke-balanceførte poster oprettet på vegne af andre, som er garanteret af disse regionale regeringer og lokale myndigheder.

89/647/EØF
artikel 7

2. Medlemsstaterne skal give Kommissionen meddelelse, såfremt de finder en nulvægtning berettiget efter de i stk. 1 nævnte kriterier. Kommissionen skal viderebringe disse meddelelser. Andre medlemsstater kan give kreditinstitutter, der er under tilsyn af deres kompetente myndigheder, mulighed for at anvende nulvægtning, når de foretager forretninger med de pågældende regionale regeringer og lokale myndigheder, eller når de er indehavere af fordringer, der er garanteret af sidstnævnte.

Artikel 45

Andre vægte

1. Medlemsstaterne kan anvende 20 % vægtning på aktivposter, som til de pågældende kompetente myndigheders tilfredshed er garanteret ved en sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af de regionale regeringer eller lokale myndigheder i zone A, ved indlån, der er domicilerede ved kreditinstitutter i zone A, bortset fra det långivende institut, eller ved indlåns-certifikater eller lignende instrumenter udstedt af disse kreditinstitutter.

2. Medlemsstaterne kan anvende 10 % vægtning på fordringer på kreditinstitutter, som er specialiseret i inter-bankmarkeder og markeder for offentlig gæld i hjemlandet, og som er underkastet nøje tilsyn af de kompetente myndigheder, når de nævnte aktivposter er helt og fuldt garanteret til hjemlandets kompetente myndigheders tilfredshed ved en kombination af aktivposter, som er nævnt i artikel 43, stk. 1, litra a) og b), og er anerkendt af myndighederne som passende sikkerhed.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de bestemmelser, som vedtages i medfør af stk. 1 og 2, samt begrundelserne for disse bestemmelser. Kommissionen tilsender medlemsstaterne disse oplysninger. Kommissionen undersøger regelmæssigt følgerne af disse bestemmelser for at sikre, at de ikke medfører konkurrencefordrejninger.

89/647/EØF
artikel 8
(tilpasset)

Artikel 46

Administrative organer og virksomheder uden vinding for øje

Ved anvendelsen af artikel 43, stk. 1, litra b), kan de kompetente myndigheder blandt regionale regeringer og lokale myndigheder medtage administrative organer uden vinding for øje, som er underlagt regionale regeringer eller lokale myndigheder, og foretagender uden vinding for øje, som ejes af centralregeringer, regionale regeringer eller lokale myndigheder, og som efter de kompetente myndigheders opfattelse risikomæssigt kan sidestilles med regionale regeringer og lokale myndigheder.

89/647/EØF
artikel 2, stk. 2

Artikel 47

Niveaueet for solvensnøgletal

1. _____ Der stilles krav til kreditinstitutter om, at deres nøgletal som defineret i artikel 40 til stadighed skal være på mindst 8 %.

2. De kompetente myndigheder kan dog uanset stk. 1 fastsætte et højere minimumsnøgletal, hvis de finder det fornødent.

89/647/EØF
artikel 10
(tilpasset)

3. Hvis nøgletallet falder til under 8 %, skal de kompetente myndigheder sikre, at det pågældende kreditinstitut tager de nødvendige foranstaltninger for så hurtigt som muligt at genetablere nøgletallet på det aftalte minimum.

89/647/EØF
artikel 10
(tilpasset)

Del 3

Store engagementer

Artikel 48

Indberetning om store engagementer

1. Et kreditinstituts engagement med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder betragtes som stort, når det udgør 10 % eller mere af kreditinstitutets egenkapital.

92/121/EØF
artikel 3

2. Kreditinstitutter indberetter deres store engagementer som defineret i stk. 1 til de kompetente myndigheder. Medlemsstaterne kan efter eget valg foreskrive, at kreditinstitutterne foretager denne indberetning på en af følgende måder:

— ved mindst én gang om året at indberette alle deres store engagementer med løbende indberetning af alle nye store engagementer og eventuelle forøgelse af bestående store engagementer på mindst 20 % i forhold til den seneste indberetning;

— ved mindst fire gange om året at indberette alle store engagementer.

3. De engagementer, der er undtaget i medfør af artikel 49, stk. 7, litra a), b), c), d), f), g) og h), kan fritages for indberetning i henhold til stk. 2, andet led. De engagementer, der er omhandlet i artikel 49, stk. 7, litra e) og i) til s), samt i stk. 8, 9 og 10, kan indberettes to gange om året.

4. De kompetente myndigheder kræver, at ethvert kreditinstitut har en forsvarlig administration og regnskabsføring samt en hensigtsmæssig intern kontrol med henblik på at kunne identificere og registrere alle store engagementer og efterfølgende ændringer heri, i overensstemmelse med definitionerne og kravene i dette direktiv, og med henblik på tilsyn med disse engagementer på baggrund af kreditinstitutets egen engagementspolitik.

Et kreditinstitut skal, såfremt det påberåber sig stk. 3, bevare registreringen af de anførte grunde i et år efter den begivenhed, der udløste fritagelsen, således at de kompetente myndigheder kan efterprøve, om den er berettiget.

Artikel 49

Øvre grænser for store engagementer

1. Et kreditinstitut må ikke med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder indgå engagementer for beløb, der tilsammen overstiger 25 % af kreditinstitutets egenkapital.

2. Den i stk. 1 omhandlede procentsats nedsættes til 20 %, når kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder er kreditinstitutets moder- eller datterselskab og/eller et andet eller andre af dette moderselskabs datterselskaber. Medlemsstaterne kan dog undtage engagementer med disse kunder fra denne grænse på 20%, hvis de foreskriver en særlig kontrol med de pågældende engagementer ved hjælp af andre foranstaltninger eller fremgangsmåder. De underretter Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning om indholdet af disse foranstaltninger eller fremgangsmåder.

3. Et kreditinstitut må ikke indgå store engagementer for beløb, som tilsammen overstiger 800 % af egenkapitalen.

4. Medlemsstaterne kan stille strengere krav end de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte øvre grænser.

5. Et kreditinstitut skal til enhver tid overholde de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte øvre grænser for de engagementer, det har indgået. Hvis engagementerne i undtagelsestilfælde alligevel overstiger de øvre grænser, skal der omgående gives underretning herom til de kompetente myndigheder, der, hvis omstændighederne taler for det, kan indrømme kreditinstituttet en bestemt tidsfrist til atter at overholde grænserne.

6. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige stk. 1, 2 og 3 for engagementer, som et kreditinstitut har indgået med sit moderselskab, moderselskabets øvrige datterselskaber og sine egne datterselskaber for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på konsolideret grundlag, som kreditinstituttet selv er underlagt i overensstemmelse med **nærværende direktiv** eller med tilsvarende regler i et tredjeland.

7. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige stk. 1, 2 og 3 for følgende engagementer:

- a) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer eller centralbanker i zone A
- b) aktivposter, der repræsenterer fordringer på De Europæiske Fællesskaber
- c) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber
- d) andre engagementer indgået med eller garanteret af centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber

92/121/EØF
artikel 4
(tilpasset)

- e) aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer med centralregeringer eller centralbanker i zone B, når de lyder på og i givet fald er finansieret i låntagernes valuta
- f) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber eller af medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, for hvilke der anvendes en vægtning på 0 % for solvens i overensstemmelse med artikel 44.
- g) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved indlån i kontanter i det långivende institut eller i et kreditinstitut, der er långiverens moder- eller datterselskab
- h) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved indlånsbeviser udstedt af det långivende institut eller af et kreditinstitut, som er moderselskabet eller et datterselskab til det långivende institut, og deponeret hos et af disse institutter, uanset hvilket;
- i) aktivposter, der repræsenterer fordringer på eller andre engagementer indgået med et kreditinstitut med en løbetid på højst et år og som ikke indgår i dettes egenkapital _____;
- j) aktivposter, der repræsenterer fordringer på eller andre engagementer med en løbetid på højst et år, på og i institutioner, som ikke er kreditinstitutter, men opfylder kravene i artikel 45, stk. 2, _____, og for hvilke der er stillet sikkerhed i henhold til nævnte stykke
- k) vekslers og tilsvarende værdipapirer med en løbetid på højst et år, som bærer et andet kreditinstituts undertegning
- l) obligationer som defineret i artikel 22, stk. 4, i direktiv 85/611/EØF
- m) indtil der har fundet en nærmere samordning sted, de kapitalinteresser i forsikringsselskaber, som er nævnt i artikel 51, stk. 3, _____, indtil højst 40 % af egenkapitalen i det kreditinstitut, som overtager kapitalinteressen
- n) aktivposter, der repræsenterer fordringer på det regionale eller centrale kreditinstitut, som i henhold til bestemmelser i love eller vedtægter har til opgave at foretage likviditetsudligning inden for det net af kreditinstitutter, som det långivende kreditinstitut i henhold til disse bestemmelser er tilsluttet

o) engagementer, for hvilke der til de kompetente myndigheders tilfredshed er stillet sikkerhed i form af andre værdipapirer end dem, der er nævnt i litra f), såfremt værdipapirerne ikke er udstedt af kreditinstituttet selv, dets moderselskab eller et af deres datterselskaber eller af den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder. De værdipapirer, der stilles som sikkerhed, skal ansættes til markedsværdien og give en overskydende dækning i forhold til de sikrede engagementer, og de skal enten være noteret på en børs eller være faktisk omsættelige og regelmæssigt noteret på et marked, hvor der handles gennem anerkendte, professionelle mæglere, og som efter de kompetente myndigheders opfattelse i den medlemsstat, der er kreditinstituttets hjemland, giver tilfredsstillende mulighed for at ansætte en objektiv pris, hvormed værdipapirernes overskydende dækning til enhver tid kan kontrolleres. Den krævede overskydende dækning er på 100 %; den er dog på 150 % for aktier og på 50 % for obligationer, der er udstedt af kreditinstitutter, regionale regeringer og lokale myndigheder i medlemsstaterne bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 44 og obligationer, der er udstedt af Den Europæiske Investeringsbank og multilaterale udviklingsbanker _____. De værdipapirer der anvendes til sikkerhedsstillelse, kan ikke indgå i kreditinstitutters egenkapital _____;

p) lån, for hvilke der til de kompetente myndigheders tilfredshed er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom til beboelse eller i form af andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning samt leasingtransaktioner, hvor udlejeren beholder den fulde ejendomsret til den udlejede bolig, så længe lejereren ikke har benyttet sin købsoption, i begge tilfælde inden for 50% af værdien af den pågældende faste ejendom. Værdien af den faste ejendom skal til de kompetente myndigheders tilfredshed beregnes på grundlag af strenge værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i love eller administrative bestemmelser. Værdiansættelsen foretages mindst en gang om året. I dette litra defineres fast ejendom til beboelse som beboelse, der er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren

q) 50 % af ikke-balanceførte poster med mellemliggende/lav risiko efter klassificeringen i bilag II;

r) med de kompetente myndigheders tilladelse, andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller andre retsfor skrifter, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter, _____, yder sine medlemmer, idet de vægtes med 20 % af beløbet.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres anvendelse af denne mulighed for at sikre, at den ikke fører til konkurrencefordrejning. Senest 21. december 1997 _____ forelægger Kommissionen Rådet en rapport og eventuelle relevante forslag;

s) ikke-balanceførte poster med lav risiko efter klassificeringen i bilag II, _____ for så vidt der med vedkommende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder er truffet aftale om, at engagementet kun kan indgås, hvis det er godtgjort, at det ikke vil nå op på en sådan størrelse, at de i stk. 1, 2 og 3, fastsatte øvre grænser overskrides.

[ændring stammende fra
95/1/EF, Euratom, EKSF,
bilag I, pkt. XI. B. III. 3a)]
(tilpasset)

8. Ved anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på eller andre engagementer indgået med eller garanteret af medlemsstaternes regionale og lokale myndigheder, 20 % vægtning; medlemsstaterne kan dog anvende nulvægtning på disse aktivposter på de i artikel 44 fastsatte betingelser.

9. Ved anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer indgået med kreditinstitutter med en løbetid på over et år, men ikke over tre år 20 % vægtning og tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på kreditinstitutter med en løbetid på over tre år, 50 % vægtning, hvis sidstnævnte aktivposter er repræsenteret ved gældsbreve udstedt af et kreditinstitut, og hvis disse gældsbreve efter de kompetente myndigheders mening er faktisk omsættelige på et marked af professionelle mæglere og er genstand for en daglig notering på dette marked, eller hvis de kompetente myndigheder i det udstedende kreditinstituts hjemland har givet tilladelse til deres udstedelse. Under ingen omstændigheder må de pågældende aktivposter indgå i egenkapitalen _____.

10. Uanset stk. 7, litra i), og stk. 9, kan medlemsstaterne tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer indgået med kreditinstitutter, en 20 % vægtning, uanset deres løbetid.

11. Er der stillet sikkerhed for et engagement indgået med en kunde af tredjemand, eller i form af værdipapirer udstedt af tredjemand på de vilkår, der er fastsat i stk. 7, litra o), kan medlemsstaterne:

— betragte dette engagement som værende indgået med tredjemanden i stedet for med kunden, hvis vedkommende tredjemand til de kompetente myndigheders tilfredshed har stillet direkte og ubetinget sikkerhed

— betragte dette engagement som værende indgået af tredjemanden i stedet for med kunden, hvis der er stillet sikkerhed for det i stk. 7, litra o), omhandlede engagement på de deri nævnte betingelser.

12. Senest den 1. januar 1999 undersøger Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen den behandling af interbankengagementer, der er fastsat i stk. 7, litra i), og i stk. 9 og 10. Rådet træffer afgørelse om de eventuelle ændringer, der skal foretages heri, på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Artikel 50

Tilsyn med store engagementer på konsolideret og ikke-konsolideret grundlag

1. Er et kreditinstitut hverken et moder- eller et datterselskab, føres tilsynet med dets overholdelse af artikel 48 og 49 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, på ikke-konsolideret grundlag.

2. I andre tilfælde føres tilsynet med overholdelsen af artikel 48 og 49 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, på konsolideret grundlag i overensstemmelse med artikel 52 til 56.

3. Medlemsstaterne kan undlade at føre tilsyn, på et individuelt eller delkonsolideret grundlag, med overholdelsen af artikel 48 og 49 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, for så vidt angår et kreditinstitut, der i sin egenskab af moderselskab er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag, og for så vidt angår et sådant kreditinstituts datterselskaber, hvis disse er underlagt tilladelse og tilsyn fra medlemsstaterne og er omfattet af det konsoliderede tilsyn.

Samme ret til at undlade tilsyn gælder, hvis moderselskabet er et finansieringsselskab, der er etableret i samme medlemsstat som kreditinstituttet, forudsat at selskabet er underlagt samme tilsyn som kreditinstitutter.

I de tilfælde, der er nævnt i første og andet afsnit, skal der, hvis der gøres brug af retten til at undlade tilsyn, træffes foranstaltninger til at sikre en passende fordeling af engagementerne inden for koncernen.

92/121/EØF
artikel 5, stk. 1 til 3

Del 4
Kvalificeret deltagelse uden for den finansielle sektor

Artikel 51
Begrænsninger for kvalificeret deltagelse i den ikke-finansielle sektor

1. Et kreditinstitut må ikke besidde en kvalificeret deltagelse, der overstiger 15 % af dets egenkapital, i et foretagende, der hverken er et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller et foretagende, der udøver en virksomhed som nævnt i artikel 43, stk. 2, litra f), i direktiv 86/635/EØF.
2. Et kreditinstituts samlede kvalificerede deltagelse i andre foretagender end kreditinstitutter, finansieringsinstitutter og foretagender, der udøver en virksomhed som nævnt i artikel 43, stk. 2, litra f), i direktiv 86/635/EØF, må ikke overstige 60 % af kreditinstituttets egenkapital.
3. Medlemsstaterne kan undlade at lade begrænsningerne i stk. 1 og 2 finde anvendelse på forsikringselskaber som defineret i direktiv 73/239/EØF⁽¹⁾, og i direktiv 79/267/EØF⁽²⁾.
4. Aktier eller andele, som midlertidigt erhverves som led i en finansiell aktion med henblik på at redde eller sanere et foretagende eller som led i en normal procedure vedrørende stillede tegningsgarantier eller i eget navn for andres regning, medregnes ikke til den kvalificerede deltagelse ved beregningen af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser. Aktier og andele, der ikke har karakter af finansielle anlægsaktiver som nævnt i artikel 35, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, skal heller ikke medtages.
5. De i stk. 1 og 2 fastsatte grænser må kun overskrides under særlige omstændigheder. I sådanne tilfælde skal de kompetente myndigheder dog kræve, at kreditinstituttet enten forhøjer sin egenkapital eller træffer andre foranstaltninger med tilsvarende virkning.

89/646/EØF
artikel 12, stk. 1 til 5

⁽¹⁾ EFT L 228 af 16. 08. 1973, s. 3. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/26/EF.

⁽²⁾ EFT L 63 af 13. 03. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/26/EF.

6. Medlemsstaterne kan foreskrive, at de kompetente myndigheder ikke skal anvende de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser, hvis de har foreskrevet, at de beløb, hvormed den kvalificerede deltagelse overskrider de nævnte grænser, skal være 100 % dækket af egenkapitalen, og at denne ikke indgår i beregningen af solvensnøgletallet. Er der tale om overskridelser af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser, er det den største overskridelse, der skal være dækket af egenkapitalen.

89/646/EØF
artikel 12, stk. 8

Kapitel 3

Tilsyn på et konsolideret grundlag

Artikel 52

Tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag

1. Ethvert kreditinstitut, hvis datterselskab er et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i sådanne institutter, skal undergives tilsyn på grundlag af sin konsoliderede finansielle situation, i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 54. Dette tilsyn omfatter som et minimum de elementer, der er nævnt i stk. 5 og 6.

92/30/EØF
artikel 3, stk. 1 til 7
(tilpasset)

2. Ethvert kreditinstitut, hvis moderselskab er et finansieringsselskab, skal undergives tilsyn på grundlag af finansieringsselskabets konsoliderede finansielle situation i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 54. Dette tilsyn omfatter som et minimum de elementer, der er nævnt i stk. 5 og 6. Konsolideringen af finansieringsselskabets finansielle situation indebærer på ingen måde, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsfunktion i forhold til det individuelle finansieringsselskab.

3. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 53 har til opgave at føre det konsoliderede tilsyn, kan i de nedenfor anførte tilfælde undlade at medtage et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk bankservicevirksomhed, der er et datterselskab eller i hvilket der besiddes kapitalinteresser, i konsolideringen:

- når den pågældende virksomhed er beliggende i et tredjeland, hvor der foreligger retlige hindringer for overførsel af de nødvendige oplysninger
- når den pågældende virksomhed efter de kompetente myndigheders opfattelse kun er af ringe betydning set ud fra formålene med kreditinstituttilsynet, og under alle omstændigheder når den pågældende virksomheds balancesum udgør mindre end 10 mio. ECU eller mindre end 1 % af moderselskabets eller det kapitalinteressebesiddende selskabs balancesum, idet det laveste tal lægges til grund; hvis flere virksomheder opfylder ovenstående kriterier, skal de dog medtages i konsolideringen, dersom de som helhed er af ikke uvæsentlig betydning set ud fra ovennævnte formål, eller

— når de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, finder, at det under hensyn til formålene med kreditinstituttilsynet ville være uhensigtsmæssigt eller vildledende at foretage en konsolidering af den pågældende virksomheds finansielle situation.

4. Når en medlemsstats kompetente myndigheder under henvisning til et af de i stk. 3, andet og tredje led, nævnte tilfælde ikke medtager et datterkreditinstitut i det konsoliderede tilsyn, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvori dette datterkreditinstitut er beliggende, anmode moderselskabet om at fremlægge oplysninger, der gør det lettere for myndighederne at gennemføre tilsynet med dette kreditinstitut.

5. Tilsynet for så vidt angår solvens, kravene til egenkapitalgrundlaget i forhold til markedsrisikoen og kontrollen med store engagementer _____ udøves på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med **nærværende artikel og artikel 53 til 56**. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der i givet fald bliver nødvendige for at sikre, at finansieringsselskaberne omfattes af det konsoliderede tilsyn i overensstemmelse med stk. 2.

Overholdelsen af de i artikel 51, stk. 1 og 2 _____ fastsatte begrænsninger gøres til genstand for tilsyn og kontrol på grundlag af kreditinstituttets konsoliderede eller delkonsoliderede finansielle situation.

6. De kompetente myndigheder påser, at der i alle de foretagender, der er omfattet af det konsoliderede tilsyn, som et kreditinstitut er undergivet i henhold til stk. 1 og 2, er betryggende interne kontrolprocedurer for fremlæggelse af de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af nævnte tilsyn.

7. Medlemsstaterne kan undlade at anvende forskrifterne i stk. 5 i form af en delkonsolidering eller individuelt på kreditinstitutter, der i deres egenskab af moderselskaber er undergivet konsolideret tilsyn samt på ethvert datterselskab af dette kreditinstitut, som er undergivet deres tilladelse og tilsyn, og som er dækket af tilsynet i kraft af, at det indgår i konsolideringen af det kreditinstitut, som er dets moderselskab. Samme mulighed for undtagelse indrømmes, når moderselskabet er et finansieringsselskab, der har hjemsted i samme medlemsstat som kreditinstituttet, for så vidt det er undergivet samme tilsyn som det, der gælder for kreditinstitutter, herunder navnlig de i stk. 5 fastsatte regler.

I de i første afsnit nævnte tilfælde skal der træffes foranstaltninger til at sikre en hensigtsmæssig kapitalfordeling inden for bankkoncernen.

Hvis de kompetente myndigheder anvender disse forskrifter individuelt, kan de med henblik på beregning af egenkapitalen gøre brug af bestemmelsen i artikel 34, stk. 2, sidste afsnit _____.

8. Dersom et kreditinstitut, som er et datterselskab af et moderselskab, der er et kreditinstitut, er blevet godkendt og er beliggende i en anden medlemsstat, anvender de kompetente myndigheder, der har meddelt denne tilladelse, forskrifterne i stk. 5 på dette datterkreditinstitut individuelt eller i givet fald i form af en delkonsolidering.

92/30/EØF
artikel 3, stk. 8 og 9
(tilpasset)
92/121/EØF
artikel 5, stk. 4 og 5
(tilpasset)
89/647/EØF
artikel 3, stk. 5 og 6
(tilpasset)

9. Uanset stk. 8 kan de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for meddelelsen af tilladelse til datterselskabet af et moderselskab, der er et kreditinstitut, ved tosidig aftale overdrage deres tilsynspligt til de kompetente myndigheder, der har meddelt moderselskabet tilladelse og fører tilsyn med dette, således at disse påtager sig tilsyn med datterselskabet i overensstemmelse med nærværende direktivs bestemmelser. Kommissionen skal underrettes om sådanne aftaler og indholdet heraf. Den videregiver oplysningerne herom til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning.

10. Medlemsstaterne fastsætter, at de for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder kan anmode datterselskaberne af et kreditinstitut eller et finansieringsselskab, som ikke er omfattet af det konsoliderede tilsyn, om de i artikel 55 nævnte oplysninger. I så fald anvendes de regler vedrørende meddelelse og kontrol af oplysningerne, der er fastsat i nævnte artikel.

92/30/EØF
artikel 3, stk. 10

Artikel 53

De for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder

1. Når moderselskabet er et kreditinstitut, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt dette kreditinstitut den i artikel 4 _____ nævnte tilladelse.

92/30/EØF
artikel 4
(tilpasset)

2. Når et kreditinstituts moderselskab er et finansieringsselskab, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt dette kreditinstitut den i artikel 4 _____ nævnte tilladelse.

Når kreditinstitutter, der er godkendt i mere end en medlemsstat, har det samme finansieringsselskab som moderselskab, udøves det konsoliderede tilsyn dog af de myndigheder, der har kompetence i forhold til det kreditinstitut, der er blevet godkendt i den medlemsstat, hvor finansieringsselskabet er blevet oprettet.

Hvis der ikke findes et godkendt datterkreditinstitut i den medlemsstat, hvor finansieringsselskabet er blevet oprettet, afgør de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater (herunder de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor finansieringsselskabet er blevet oprettet) efter fælles aftale, hvem der skal udøve det konsoliderede tilsyn. I mangel af en sådan aftale udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har godkendt kreditinstituttet med den højeste balancesum; hvis balancesummen er den samme, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der som de første har meddelt den i artikel 4 _____ nævnte tilladelse.

3. De pågældende kompetente myndigheder kan efter fælles aftale fravige de i stk. 2, første og andet afsnit, fastsatte regler.

4. De i stk. 2, tredje afsnit, og stk. 3 nævnte aftaler skal indeholde nærmere bestemmelser med henblik på samarbejde og videregivelse af de oplysninger, der er nødvendige for at kunne nå målene for tilsynet på et konsolideret grundlag.

5. Hvis der i en medlemsstat er mere end én myndighed, der er beføjet til at udøve tilsyn med kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger til etablering af en samordning mellem disse.

Artikel 54

Konsolideringens form og indhold

1. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, skal med henblik på tilsynet forlange en fuldstændig konsolidering af de kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, som er datterselskaber af moderselskabet.

Der kan dog foreskrives en pro rata konsolidering i de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder finder, at det kapitalandelsbesiddende moderselskabs ansvar - som følge af det ansvar, som påhviler de øvrige aktionærer og selskabsdeltagere, og som følge af disses tilfredsstillende solvens - er begrænset til denne kapitalandel. De øvrige aktionærers og selskabsdeltageres ansvar skal være klart fastslået, om nødvendigt ved udtrykkeligt indgåede forpligtelser.

2. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, skal med henblik på tilsynet forlange en pro rata konsolidering af kapitalinteresser i kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, der i fællesskab ledes af en virksomhed, der indgår i konsolideringen, og af en eller flere virksomheder, der ikke indgår i konsolideringen, når dette medfører en begrænsning af de pågældende virksomheders ansvar i forhold til den kapitalandel, de besidder.

3. I tilfælde af andre kapitalinteresser eller andre former for kapitaltilknytning end de i stk. 1 og 2 nævnte bestemmer de kompetente myndigheder, om konsolideringen skal finde sted og i bekræftende fald hvorledes. De kan navnlig tillade eller foreskrive brug af den indre værdis metode. Denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

92/30/EØF
artikel 4
(tilpasset)

92/30/EØF
artikel 5

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 bestemmer de kompetente myndigheder, om og i hvilken form der skal foretages konsolidering i følgende tilfælde:

- når et kreditinstitut efter de kompetente myndigheders opfattelse udøver en betydelig indflydelse over et eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, selv om det ikke besidder kapitalinteresser deri eller andre former for kapitaltilknytning mellem det og de pågældende institutter består;
- når to eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter er underlagt fælles ledelse, uden at dette er fastlagt i en aftale eller i vedtægtsbestemmelser;
- når to eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter har administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, der overvejende består af de samme personer.

De kompetente myndigheder kan navnlig tillade eller foreskrive anvendelse af den metode, der er fastsat i artikel 12 i direktiv 83/349/EØF. Anvendelsen af denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

5. Når der i henhold til artikel 52, stk. 1 og 2, skal udøves tilsyn på konsolideret grundlag, skal accessoriske bankservicevirksomheder medtages i konsolideringen i de samme tilfælde og efter de samme metoder som dem, der er foreskrevet i stk. 1 til 4 i nærværende artikel.

92/30/EØF
artikel 5

Artikel 55

Oplysninger, som blandede selskaber og deres datterselskaber skal meddele

1. Indtil en senere samordning af konsolideringsmetoderne fastsætter medlemsstaterne, at når moderselskabet for et eller flere kreditinstitutter er et blandet selskab, skal de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilladelse til og tilsyn med disse kreditinstitutter, forlange af det blandede selskab og dets datterselskaber, enten ved at henvende sig direkte til dem eller via datterkreditinstitutterne, at de meddeler alle de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynet med datterkreditinstitutterne.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at deres kompetente myndigheder selv kan foretage eller kan lade eksterne revisorer foretage kontrol på stedet af de oplysninger, der er modtaget fra blandede selskaber og disses datterselskaber. Hvis det blandede selskab eller et af dets datterselskaber er et forsikringselskab, kan den i artikel 56, stk. 4, nævnte fremgangsmåde finde anvendelse. Hvis det blandede selskab eller et af dets datterselskaber er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor datterkreditinstituttet er beliggende, foretages kontrollen på stedet efter fremgangsmåden i artikel 56, stk. 7.

92/30/EØF
artikel 6

Artikel 56

Foranstaltninger, der skal lette tilsynet på et konsolideret grundlag

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ikke foreligger retlige hindringer for, at de foretagender, der er omfattet af det konsoliderede tilsyn, blandede selskaber og deres datterselskaber samt de i artikel 52, stk. 10, nævnte datterselskaber indbyrdes udveksler de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsyn i overensstemmelse med **artikel 52 til 55 og nærværende artikel**.

2. Når moderselskabet og dets datterkreditinstitut(ter) er beliggende i forskellige medlemsstater, skal de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksle alle de oplysninger, der er nødvendige for at muliggøre eller lette udøvelsen af det konsoliderede tilsyn.

Hvis de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er beliggende, ikke selv foretager det konsoliderede tilsyn i henhold til artikel 53, kan de for dette tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder opfordre dem til at anmode moderselskabet om de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af det konsoliderede tilsyn, og til at videregive dem til disse myndigheder.

3. Medlemsstaterne tillader udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i stk. 2 nævnte oplysninger, dog således at indhentning af eller rådighed over oplysninger om finansieringsselskaber, finansieringsinstitutter eller accessoriske bankservicevirksomheder på ingen måde medfører, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsførende funktion over for disse institutter eller virksomheder på individuelt grundlag.

Medlemsstaterne tillader ligeledes udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i artikel 55 nævnte oplysninger, dog således at indhentning af eller rådighed over oplysninger på ingen måde medfører, at de kompetente myndigheder udøver en tilsynsførende funktion over for blandede selskaber og disses datterselskaber, som ikke er kreditinstitutter, eller over for de i artikel 52, stk. 10, nævnte datterselskaber.

4. Hvis et investeringsselskab, et finansieringsselskab eller et blandet selskab kontrollerer et eller flere datterselskaber, som er forsikringsselskaber, **eller andre foretagender, der tilbyder investeringsservice, som er underkastet en godkendelsesordning, etableres der et snævert samarbejde mellem** de kompetente myndigheder og de myndigheder, der varetager det offentlige tilsyn med sådanne forsikringsselskaber eller foretagender. Uden at dette i øvrigt berører deres respektive beføjelser, udveksler disse myndigheder alle sådanne oplysninger, der kan lette udøvelsen af deres hverv og sikre kontrol med den finansielle situation og aktiviteterne i samtlige foretagender, der er underlagt deres tilsyn.

92/30/EØF
artikel 7
(tilpasset)

5. Oplysninger, der indhentes inden for rammerne af tilsynet på et konsolideret grundlag, herunder navnlig enhver udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i overensstemmelse med nærværende direktiv, er undergivet tjenstlig tavshedspligt i overensstemmelse med artikel 30 _____.

92/30/EØF
artikel 7
(tilpasset)

6. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, udarbejder en fortegnelse over de finansieringsselskaber, der er nævnt i artikel 52, stk. 2. Denne fortegnelse videregives til de andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen.

7. Ønsker de kompetente myndigheder i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv i bestemte tilfælde at kontrollere oplysninger om et kreditinstitut, et finansieringsselskab, et finansieringsinstitut, en accessorisk bankservicevirksomhed, et blandet selskab eller et af de i artikel 55 eller i artikel 52, stk. 10, nævnte datterselskaber, der er beliggende i en anden medlemsstat, anmoder de de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om, at denne kontrol finder sted. De kompetente myndigheder, som modtager anmodningen, skal inden for rammerne af deres beføjelser efterkomme denne enten ved selv at foretage kontrollen eller ved at tillade, at de kompetente myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretager kontrollen, eller ved at lade en revisor eller anden sagkyndig foretage denne.

8. Medlemsstaterne fastsætter, uden i øvrigt at tilsidesætte strafferetlige bestemmelser, at der kan iværksættes sanktioner eller andre foranstaltninger mod finansieringsselskaber og blandede selskaber eller deres ansvarlige ledere for overtrædelse af love og administrative bestemmelser, som er vedtaget i henhold til artikel 52 til 55 og nærværende artikel, med det formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør. Sådanne foranstaltninger kan i visse tilfælde nødvendiggøre retsinstanernes medvirken. De kompetente myndigheder arbejder tæt sammen for at sikre, at ovennævnte sanktioner eller foranstaltninger fører til det tilsigtede resultat, navnlig når hjemstedet for et finansieringsselskab eller et blandet selskab ikke befinder sig samme sted som dets centrale administration eller hovedforretningssted.

AFSNIT VI

DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR BANKLOVGIVNING

Artikel 57

Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning: Sammensætning og funktion

1. Der oprettes under Kommissionen et rådgivende udvalg for banklovgivning for medlemstaternes kompetente myndigheder.

77/780/EØF
artikel 11
(tilpasset)

2. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning har til opgave at bistå Kommissionen med at sikre en korrekt gennemførelse af dette direktiv. _____ Det skal desuden udføre de andre i dette direktiv foreskrevne opgaver samt bistå Kommissionen ved udarbejdelsen af nye forslag til Rådet angående den samordning, der skal tilstræbes for kreditinstitutter.

3. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning beskæftiger sig ikke med konkrete spørgsmål vedrørende de enkelte kreditinstitutter.

77/780/EØF
artikel 11
(tilpasset)

4. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning består af højst tre repræsentanter fra hver medlemsstat og fra Kommissionen. Disse repræsentanter kan lejlighedsvis og med forbehold af forudgående godkendelse fra udvalget ledsages af rådgivere. Udvalget kan tillige opfordre sagkyndige og eksperter til at deltage i møderne. Sekretariatsforretningerne varetages af Kommissionen.

5. _____ Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning fastsætter sin forretningsorden og vælger en formand blandt medlemsstaternes repræsentanter. Det holder _____ møde med regelmæssige mellemrum og i øvrigt hver gang, situationen gør det nødvendigt. Hvis Kommissionen finder, at situationen kræver det, kan den anmode udvalget om at afholde et hastemøde.

6. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivnings forhandlinger og resultatet heraf er fortrolige, medmindre udvalget træffer anden bestemmelse.

Artikel 58

Undersøgelse af betingelser for tilladelse

Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning har til opgave at undersøge det indhold, som medlemsstaterne giver i de i artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, opstillede betingelser, eventuelle yderligere betingelser, som medlemsstaterne måtte stille, samt de oplysninger, som skal være indeholdt i driftsplanen, og stiller i givet fald forslag til Kommissionen med henblik på en mere detaljeret samordning.

77/780/EØF
artikel 3, stk. 5
(tilpasset)

Artikel 59

Observationsnøgletal

1. Indtil yderligere samordning kan finde sted, opstiller de kompetente myndigheder i observationsøjemed, og i givet fald som supplement til eventuelle andre af dem benyttede nøgletal, forholdstallene mellem kreditinstitutternes forskellige aktiv- og/eller passivposter med henblik på at kunne følge både disse institutters solvens og likviditet og andre omstændigheder, der er relevante som værn for opsparingen.

77/780/EØF
artikel 6
(tilpasset)

Med henblik herpå fastlægger Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning indholdet af de forskellige faktorer, som indgår i de i første afsnit omhandlede forholdstal, og fastlægger den metode, som skal anvendes ved beregningen af disse.

Om fornødent lader Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning sig vejlede af tekniske rådslagninger mellem tilsynsmyndighederne for de pågældende kategorier af institutter.

2. De i henhold til stk. 1 i observationsøjemed opstillede forholdstal beregnes mindst hvert halve år.

3. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning behandler resultaterne af de analyser, der er udført af de i stk. 1, tredje afsnit, omhandlede tilsynsmyndigheder på grundlag af de i stk. 2 omhandlede beregninger.

4. Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning kan forelægge Kommissionen ethvert forslag, der tilsigter en samordning af de i medlemsstaterne anvendte nøgletal.

77/780/EØF
artikel 6
(tilpasset)

AFSNIT VII

UDØVENDE BEFØJELSER

Artikel 60

Tekniske ændringer

1. Uden at dette berører den i artikel 34, stk. 3, andet afsnit, omhandlede rapport vedtages de tekniske ændringer på nedennævnte områder efter fremgangsmåden i stk. 2:

- tydeliggørelse af definitionerne for i forbindelse med anvendelsen af nærværende direktiv at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- tydeliggørelse af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv i Fællesskaberne
- tilpasning af terminologien og definitionerne til senere retsakter om kreditinstitutter og hermed beslægtede områder
- definitionen af zone A i artikel 1, nr. 14)
- definitionen af de multilaterale udviklingsbanker i artikel 1, nr. 19)
- ændring af størrelsen af startkapitalen, jf. artikel 5, under hensyn til den økonomiske og monetære udvikling
- udvidelse af indholdet af den i artikel 18 og 19 omhandlede liste, som findes i bilag I, eller tilpasning af listens terminologi under hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, jf. artikel 28

89/299/EØF
artikel 8 (ændring stammende fra 92/16/EØF, art. 1, nr. 2)
(tilpasset)
89/646/EØF
artikel 22
(tilpasset)
89/647/EØF
artikel 9
(tilpasset)
92/121/EØF
artikel 7
(tilpasset)

- ændring af definitionen af aktivposterne i artikel 43 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- listen over og klassificeringen af ikke-balanceførte poster i bilag II og IV, og behandling heraf ved beregning af nøgletallet som beskrevet i artikel 42, 43 og 44 samt i bilag III
- en midlertidig nedsættelse af det minimumsnøgletal, der er fastsat i artikel 47, eller af de vægtninger, der er fastsat i artikel 43, for at tage hensyn til særlige omstændigheder
- tydeliggørelse af undtagelsesbestemmelserne i artikel 49, stk. 5 til 10.

89/299/EØF
 artikel 8
 (ændring stammende fra
 92/16/EØF, art. 1, nr. 2)
 (tilpasset)
 89/646/EØF
 artikel 22
 (tilpasset)
 89/647/EØF
 artikel 9
 (tilpasset)
 92/121/EØF
 artikel 7
 (tilpasset)

2. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke truffet nogen afgørelse inden tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig mod de nævnte foranstaltninger.

AFSNIT VIII OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Kapitel I Overgangsbestemmelser

Artikel 61 Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 36

Danmark kan tillade, at de danske realkreditinstitutter, der er stiftet i form af andelskreditinstitutter eller fonde inden den 1. januar 1990, og som omdannes til aktieselskaber, fortsat medtager de solidariske forpligtelser for medlemmerne, henholdsvis låntagerne som omhandlet i artikel 36, stk. 1, hvis hæftelse sidestilles med nævnte solidariske forpligtelser, i egenkapitalen med følgende begrænsninger:

89/299/EØF
 artikel 4a
 (ændring stammende fra
 92/16/EØF, art. 1)

- a) beregningsgrundlaget for den pågældende del af låntagernes solidariske hæftelse er summen af de i artikel 34, stk. 2, nr. 1) og 2), nævnte komponenter fratrukket komponenterne i artikel 34, stk. 2, nr. 9), 10) og 11)
- b) beregningsgrundlaget pr. 1. januar 1991 eller i tilfælde af, at omdannelsen sker på et senere tidspunkt, på tidspunktet for omdannelsen, er »maksimumsgrundlaget for beregningen«. Beregningsgrundlaget kan aldrig overstige maksimumsgrundlaget for beregningen
- c) maksimumsgrundlaget for beregningen nedsættes fra den 1. januar 1997 med halvdelen af provenuet af en eventuel emission af ny kapital som defineret i artikel 34, stk. 2, nr. 1), efter denne dato, og
- d) andelen af låntagernes solidariske hæftelse i egenkapitalen må ikke overstige følgende procentsatser af beregningsgrundlaget:
- 50 % i 1991 og 1992
45 % i 1993 og 1994
40 % i 1995 og 1996
35 % i 1997
30 % i 1998
20 % i 1999
10 % i 2000 og
0 % efter den 1. januar 2001.

89/299/EØF
artikel 4a
(ændring stammende fra
92/16/EØF, art. 1)

Artikel 62

Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 43

1. Medlemsstaterne kan anvende 50 % vægtning på lånetransaktioner i forbindelse med finansiel leasing af fast ejendom, som er indgået **senest den 1. januar 2001**, og som vedrører ejendomme til erhvervmæssig anvendelse, der er beliggende i hjemstedets land, og som er underkastet lovbestemmelser, der sikrer udlejerens fuldstændig ejendomsret til den udlejede genstand, indtil lejeren gør brug af sin forkøbsret.

89/647/EØF
artikel 11, stk. 5
(tilpasset)

2. Artikel 43, stk. 3, berører ikke de kompetente myndigheders godkendelse af de bilaterale kontrakter om nyordning, der er indgået, hvad angår:

- Belgien, inden den 23. april 1996;
- Danmark, inden den 1. juni 1996;
- Tyskland, inden den 30. oktober 1996;
- Grækenland, inden den 27. marts 1997;
- Spanien, inden den 7. januar 1997;
- Frankrig, inden den 30. maj 1996;
- Irland, inden den 27. juni 1996;
- Italien, inden den 30. juli 1996;
- Luxembourg, inden den 29. maj 1996;
- Nederlandene, inden den 1. juli 1996;
- Østrig, inden den 30. december 1996;
- Portugal, inden den 15. januar 1997;
- Finland, inden den 21. august 1996;
- Sverige, inden den 1. juni 1996 og
- Det Forenede Kongerige, inden den 30. april 1996.

96/10/EF
artikel 2
(tilpasset)

Artikel 63

Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 47

1. Kreditinstitutter, hvis minimumsnøgletal den 1. januar 1991 ikke er nået op på de i artikel 47, stk. 1, foreskrevne 8 %, skal etapevis tilnærme sig dette niveau. Så længe de ikke har nået dette mål, må de ikke lade solvensnøgletallet falde til under det niveau, der indtil da er nået. Skulle en sådan fluktuation alligevel opstå, bør den være midlertidig, og årsagen hertil skal meddeles de kompetente myndigheder.

2. I en periode på indtil fem år regnet fra den 1. januar 1993 kan medlemsstaterne fastsætte en 10 % vægtning for de obligationer, som er defineret i artikel 22, stk. 4, i Rådets direktiv 85/611/EØF, _____ og fastholde den for kreditinstitutter, hvis de anser det for nødvendigt for at undgå alvorlige forstyrrelser på deres markeder. Disse undtagelser skal meddeles Kommissionen.

3. I en periode på højst syv år efter den 1. januar 1993 gælder artikel 47, stk. 1, ikke for **Den Græske Landbrugsbank**. Den skal imidlertid efter den i stk. 1 i **nærværende artikel** nævnte metode etapevis tilnærme sig det niveau, som er foreskrevet i artikel 47, stk. 1.

89/647/EOF
artikel 11, stk. 1
til 3
(tilpasset)

Artikel 64

Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 49

1. Har et kreditinstitut den 5. februar 1993 allerede _____ indgået et eller flere engagementer, der overskrider enten den øvre grænse for store engagementer eller den øvre grænse for alle instituttets store engagementer sammenlagt, som omhandlet i **artikel 49**, kræver de kompetente myndigheder, at kreditinstituttet tager skridt til at få det eller de pågældende engagementer nedbragt til det niveau, der tillades i henhold til **artikel 49**.

2. Nedbringelsen af det eller de pågældende engagementer til det tilladte niveau sker efter en forud fastsat plan, der vedtages og gennemføres inden for en frist, der fastsættes af de kompetente myndigheder ud fra hensynet til en forsvarlig forvaltning og loyal konkurrence. De kompetente myndigheder underretter Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning om den tidsplan, der er fastlagt for nedbringelsen.

3. Et kreditinstitut må ikke træffe dispositioner, der kan bevirke, at de engagementer, der er nævnt i stk. 1, forøges i forhold til niveauet **den 5. februar 1993**.

92/121/EØF
artikel 6
(tilpasset)

4. Den efter stk. 2 fastsatte frist udløber senest den 31. december 2001. Har kreditinstituttet på grundlag af en bindende aftale indgået engagementer med længere løbetid, kan disse dog videreføres indtil deres forfaldstidspunkt.

92/121/EØF
artikel 6
(tilpasset)

5. Indtil den 31. december 1998 har medlemsstaterne mulighed for at forhøje grænsen i artikel 49, stk. 1, til 40 % og grænsen i artikel 49, stk. 2, til 30 %. I så fald skal de engagementer, der stadig gælder ved denne periodes udløb, bringes ned på niveauerne i artikel 49 senest den 31. december 2001, jf. dog stk. 1 til 4.

6. For så vidt angår kreditinstitutter, hvis egenkapital _____ ikke overstiger 7 mio. ECU, og kun for disse kreditinstitutter, kan medlemsstaterne forlænge fristerne i stk. 5 med fem år. De medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, skal sørge for at undgå konkurrencefordrejning og underrette Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning om de foranstaltninger, de træffer med henblik herpå.

7. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 5 og 6, kan et engagement betragtes som et stort engagement, hvis værdien af engagementet udgør 15 % eller mere af egenkapitalen.

8. Indtil den 31. december 2001 kan medlemsstaterne i stedet for det i artikel 48, stk. 2, andet led, fastsatte antal årlige indberetninger om store engagementer foreskrive mindst to indberetninger om året.

9. Medlemsstaterne kan for så vidt angår anvendelsen af artikel 49, stk. 1, 2 og 3, helt eller delvis fritage kreditinstitutters engagementer bestående af lån mod pant i fast ejendom som defineret i artikel 62, stk. 1, indgået inden den 1. januar 2002, samt af leasingtransaktioner vedrørende fast ejendom som defineret i artikel 62, stk. 2, indgået inden den 1. januar 2002, med indtil 50 % af den pågældende ejendoms værdi.

Tilsvarende gælder for lån, for hvilke der til de kompetente myndigheders tilfredshed er stillet sikkerhed i form af andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og idet disse lån svarer til de i første afsnit nævnte lån i fast ejendom.

92/121/EØF
artikel 6
[ændring stammende fra
95/1/EF, Euratom, EKSF,
bilag I, pkt. XI. B. III. 3. b)]

10. Med forbehold af stk. 4, kan Portugal indtil den 31. december 1998 helt eller delvis fritage engagementer, som et kreditinstitut har indgået med Electricidade de Portugal (EDP) og Petrogal, fra anvendelsen af artikel 49, stk. 1 og 3.

92/121/EØF
artikel 6
(tilpasset)

Artikel 65

Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 51

De kreditinstitutter, som den 1. januar 1993 overskred de i artikel 51, stk. 1 og 2, fastsatte grænser, har en tidsfrist indtil den 1. januar 2003 _____ til at efterkomme dem.

89/646/EØF
artikel 12, stk. 7
(tilpasset)

Kapitel 2

Afsluttende bestemmelser

Artikel 66

Ophævede direktiver

1. Direktiv 73/183/EØF, 77/780/EØF, 89/299/EØF, 89/646/EØF, 89/647/EØF, 92/30/EØF og 92/121/EØF, som ændret ved de i bilag V, del A, anførte direktiver, ophæves, dog uden at medlemsstaternes forpligtigelser med hensyn til de i bilag V, del B, anførte gennemførelsesfrister berøres heraf.

2. Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

Artikel 67

Ikrafttrædelse

Nærværende direktiv træder i kraft tyvende dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 68

Modtagere

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

LISTE OVER DE AKTIVITETER, DER ER UNDERGIVET GENSIDIG ANERKENDELSE

1. Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler
2. Udlånsvirksomhed⁽¹⁾
3. Finansiell leasing
4. Betalingsformidling
5. Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks, bankveksler)
6. Sikkerhedsstillelse og garantier
7. Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende:
 - a) Pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser mv.)
 - b) Valutamarkedet
 - c) Finansielle futures og options
 - d) Valuta- og renteinstrumenter
 - e) Værdipapirer
8. Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed
9. Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder
10. »Money broking«
11. Porteføljeadministration og -rådgivning
12. Opbevaring og forvaltning af værdipapirer
13. Kreditoplysninger
14. Boksudlejning

⁽¹⁾ Herunder bl.a.:

- forbrugerkreditter
- realkreditlån
- factoring og diskontering
- handelskreditter (inkl. forfaitering).

KLASSIFICERING AF IKKE-BALANCEFØRTE POSTER

Fuld risiko

- Garantier i form af kreditsubstitutter
- Accepter
- Endosserede vekslers, som ikke er forpligtende underskrevet af et andet kreditinstitut
- Transaktioner med regresret
- Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn i form af kreditsubstitutter
- Aktiver købt i henhold til kontant terminkontrakt
- »Forward forward deposits«
- Ikke-betalt del af delvis betalte aktier og værdipapirer
- Andre poster, der også har fuld risikograd.

Mellemliggende risiko

- Rembuser, udstedte og bekræftede (jf. også mellemliggende/lav risiko)
- Garantier og sikkerheder (herunder licitations- og fuldførelsesgarantier samt told- og afgiftsgarantier) samt garantier, der ikke har form af kreditsubstitutter
- Salgs- og tilbagekøbsaftaler som defineret i artikel 12, stk. 3 og 5, i direktiv 86/635/EØF
- Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn, der ikke har form af kreditsubstitutter
- Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater) med en oprindelig løbetid på mere end et år
- »Note issuance facilities« og »revolving underwriting facilities«
- Andre poster, der også er tillagt mellemliggende risikograd.

Mellemliggende/lav risiko

- Rembuser, hvor den underliggende forsendelse udgør sikkerhedsstillelsen og andre selvlikviderende transaktioner
- Andre poster, der også er tillagt mellemliggende/lav risikograd.

Lav risiko

- Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptfaciliteter), der har en oprindelig løbetid på ikke mere end et år, eller som uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel
- Andre poster, der også er tillagt lav risikograd.

Medlemsstaterne forpligter sig til at underrette Kommissionen, så snart de har godkendt, at der indsættes en ny post under strengen i et af de sidste led under hver enkelt risikokategori. Denne post klassificeres definitivt på fællesskabsniveau, når proceduren i artikel 60 er afsluttet.

BILAG III

BEHANDLING AF IKKE-BALANCEFØRTE RENTE- OG VALUTAKURSRELATEREDE POSTER

89/647/EØF
BILAG II
(ændring
stammende
fra 96/10/EF,
art. 1)

1. ANVENDELSESOMRÅDE OG VALG AF METODE

Under forudsætning af deres kompetente myndigheds godkendelse kan kreditinstitutter vælge en af de nedenfor anførte metoder til at måle de risici, der er forbundet med de i bilag IV opregnede transaktioner. Rente- og valutakurskontrakter, der handles på anerkendte børser, hvor de dagligt er genstand for marginkrav, og valutakurskontrakter med oprindelig løbetid på 14 kalenderdage eller mindre er undtaget.

2. METODER

Metode 1: Markedsværdimetoden

Trin a): Kontrakter opgøres til markedsværdi (mark to market) for at opnå de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for alle kontrakter med en positiv værdi.

Trin b): For at nå frem til et tal for potentielle fremtidige kreditrisici⁽¹⁾ multipliceres kontraktens nominelle hovedstole eller de underliggende instrumenters hovedstole med følgende procenter:

TABEL 1

Restløbetid	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Et år og derunder	0 %	1 %
Over et år	0,5 %	5 %

Trin c): Summen af de aktuelle genanskaffelsesomkostninger og de potentielle fremtidige kreditrisici multipliceres med den risikovægtning, der er tillagt den relevante modpart i artikel 43.

Metode 2: Den »oprindelige risikos« metode

Trin a): Hvert instruments nominelle hovedstol multipliceres med følgende procenter:

TABEL 2

Oprindelig løbetid (1)	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Et år og derunder	0,5 %	2 %
Over et år, men højst 2 år	1 %	5 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	1 %	3 %

(1) I forbindelse med rentekontrakter kan kreditinstitutterne med samtykke fra deres tilsynsmyndigheder vælge mellem oprindelig og resterende løbetid.

Trin b): Den således konstaterede oprindelige risiko multipliceres med den risikovægtning, der er tillagt den relevante modpart i artikel 43.

3. AFTALER OM NETTING (KONTRAKTER OM NYORDNING OG ANDRE AFTALER OM NETTING)

a) Netting-typer, som de kompetente myndigheder kan anerkende

I dette punkt forstås ved »modpart« enhver enhed (inklusive fysiske personer), der lovligt kan indgå en aftale om netting.

⁽¹⁾ Bortset fra ved "single-currency floating/floating interest rate swaps", hvor kun de aktuelle genanskaffelsesomkostninger beregnes.

De kompetente myndigheder kan godkende følgende typer aftaler om netting som risikoreducerende:

- i) bilaterale kontrakter om nyordning mellem et kreditinstitut og dets modpart, hvorefter gensidige krav og forpligtelser automatisk sammenlægges på en sådan måde, at der med denne nyordning fastsættes et enkelt nettobeløb, hver gang nyordningen finder anvendelse, og der således skabes en juridisk bindende enkelt ny kontrakt, som ophæver de tidligere kontrakter
- ii) andre bilaterale aftaler om netting mellem et kreditinstitut og dets modpart.

b) Betingelser for godkendelse

De kompetente myndigheder må kun på følgende betingelser godkende aftaler om netting som risikoreducerende:

- i) Et kreditinstitut skal med sin modpart have indgået en aftale om netting, der skaber en enkelt retlig forpligtelse, der dækker alle involverede transaktioner, således at kreditinstituttet i tilfælde af, at en modpart ikke er i stand til at opfylde sine forpligtelser som følge af misligholdelse, konkurs eller likvidation eller andre lignende omstændigheder, kun vil have krav på at modtage eller forpligtelse til at betale nettosummen af de pågældende individuelle transaktioners positive og negative markedsværdier.
- ii) Et kreditinstitut skal have stillet skriftlige og begrundede juridiske udtalelser til rådighed for de kompetente myndigheder om, at de relevante domstole og administrative myndigheder i tilfælde af søgsmål ville finde, at kreditinstituttets krav og forpligtelser i de under nr. i) beskrevne tilfælde er begrænset til nettosummen som beskrevet under nr. i), i henhold til:
 - lovgivningen i det land, hvor modparten er registreret som selskab, og, hvis en udenlandsk afdeling af en virksomhed er involveret, da også i henhold til lovgivningen i det land, hvor afdelingen er beliggende
 - den lovgivning, som regulerer de pågældende individuelle transaktioner, og
 - den lovgivning, som regulerer enhver kontrakt eller aftale, der er nødvendig for at gennemføre aftalen om netting.
- iii) Et kreditinstitut skal råde over procedurer, der sikrer, at retsmyndigheden af aftalen om netting løbende undersøges i lyset af eventuelle ændringer i de relevante love.

De kompetente myndigheder skal, om nødvendigt efter at have hørt andre relevante kompetente myndigheder, have forvisset sig om, at den pågældende aftale om netting er retsgyldig efter loven i hvert enkelt af de relevante lande. Hvis en af de kompetente myndigheder ikke er forvisset herom, kan aftalen om netting ikke godkendes som risikoreducerende for nogen af modparterne.

De kompetente myndigheder kan acceptere begrundede juridiske udtalelser, der udformes for hver type aftale om netting.

Kontrakter, der indeholder en bestemmelse, hvorefter det er tilladt en ikke-misligholdende modpart kun at foretage begrænsede betalinger eller ingen betalinger overhovedet til en misligholder, også selv om misligholderen er nettokreditor, (»walkaway«-klausul), kan ikke godkendes som risikoreducerende.

c) Virkninger af godkendelsen

i) Kontrakter om nyordning:

De enkelte nettobeløb, der fastsættes i forbindelse med kontrakter om nyordning, kan vægtes i stedet for de involverede bruttobeløb. Således kan ved anvendelse af metode 1

- de aktuelle genanskaffelsesomkostninger i trin a) og
- kontrakternes nominelle hovedstole eller de underliggende instrumenters hovedstole i trin b)

beregnes ved at tage hensyn til kontrakten om nyordning. Ved anvendelse af metode 2 kan den nominelle hovedstol i trin a) beregnes ved at tage hensyn til kontrakten om nyordning; procenterne i tabel 2 finder anvendelse.

ii) Andre aftaler om netting:

Ved anvendelse af metode 1 kan de i trin a) omhandlede aktuelle genanskaffelsesomkostninger for kontrakter, der indgår i en aftale om netting, beregnes ved at tage hensyn til de aktuelle hypotetiske nettogenanskaffelsesomkostninger, der følger af aftalen. I trin b) kan der kun tages hensyn til de enkelte nettobeløb i forbindelse med valutaterminsforretninger og andre lignende kontrakter, hvor den nominelle hovedstol svarer til »cash flows«, og hvor de beløb, der skal modtages eller udbetales, forfalder på samme valørdag og i samme valuta.

Ved anvendelse af metode 2 gælder for trin a) følgende:

- for så vidt angår valutaterminsforretninger og lignende kontrakter, hvor det nominelle beløb svarer til »cash flows«, og hvor de beløb, der skal opkræves eller betales, forfalder på samme valørdag og i samme valuta, kan den nominelle hovedstol beregnes ved at tage hensyn til aftalen om netting; tabel 2 gælder for alle disse kontrakter
- for så vidt angår alle andre kontrakter, der indgår i en aftale om netting, kan procenterne reduceres til tallene vist i tabel 3:

TABEL 3

Oprindelig løbetid (1)	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Et år og derunder	0,35 %	1,50 %
Over et år, men højst 2 år	0,75 %	3,75 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	0,75 %	2,25 %

(1) I forbindelse med rentekontrakter kan kreditinstitutterne med samtykke fra deres tilsynsmyndigheder vælge mellem oprindelig og resterende løbetid.

**EKSEMPLER PÅ RENTE- OG VALUTAKURSRELATEREDE IKKE-BALANCEFØRTE
POSTER**

Rentekontrakter

- Single-currency interest rate swaps
- Basic swaps
- Forward rate agreements
- Interest rate futures
- Interest rate options purchased
- Andre kontrakter af samme art

Valutakurskontrakter

- Cross-currency interest rate swaps
 - Forward foreign exchange contracts
 - Currency futures
 - Currency options purchased
 - Andre kontrakter af samme art.
-

BILAG V, del A

Ophævede direktiver med deres successive ændringer (jf. artikel 66)

Rådets direktiv 73/183/EØF

Rådets direktiv 77/780/EØF

Rådets direktiv 85/345/EØF
Rådets direktiv 86/137/EØF
Rådets direktiv 86/524/EØF
Rådets direktiv 89/646/EØF
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF

kun artikel 1, første led;
artikel 2, stk. 1, første led
og stk. 2, første led;
artikel 3, stk. 2; artikel 4,
stk. 2, 3 og 4 for så vidt
angår henvisningerne til
direktiv 77/780/EØF og
stk. 6 og artikel 5, første
led

Rådets direktiv 96/13/EF

Rådets direktiv 89/299/EØF

Rådets direktiv 91/633/EØF
Rådets direktiv 92/16/EØF
Rådets direktiv 92/30/EØF

Rådets direktiv 89/646/EØF

kun artikel 1, første led

Rådets direktiv 92/30/EØF
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF

Rådets direktiv 89/647/EØF

Kommissionens direktiv 91/31/EØF
Rådets direktiv 92/30/EØF
Kommissionens direktiv 94/7/EF
Kommissionens direktiv 95/15/EF
Kommissionens direktiv 95/67/EF
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/10/EF

Rådets direktiv 92/30/EØF

Rådets direktiv 92/121/EØF

BILAG V, del B
Gennemførelsesfrister
(jf. artikel 66)

Direktiv

73/183/EØF (EFT L 194 af 16. 07. 1973, s. 1)
77/780/EØF (EFT L 322 af 17. 12. 1977, s. 30)
85/345/EØF (EFT L 183 af 16. 07. 1985, s. 19)
86/137/EØF (EFT L 106 af 23. 04. 1986, s. 35)
86/524/EØF (EFT L 309 af 04. 11. 1986, s. 15)
89/299/EØF (EFT L 124 af 05. 05. 1989, s. 16)
89/646/EØF (EFT L 386 af 30. 12. 1989, s. 1)

89/647/EØF (EFT L 386 af 30. 12. 1989, s. 14)
91/31/EØF (EFT L 17 af 23. 01. 1991, s. 20)
91/633/EØF (EFT L 339 af 11. 12. 1991, s. 16)
92/16/EØF (EFT L 75 af 31. 03. 1992, s. 48)
92/30/EØF (EFT L 110 af 28. 04. 1992, s. 52)
92/121/EØF (EFT L 29 af 05. 02. 1993, s. 1)
94/7/EF (EFT L 89 af 06. 04. 1994, s. 17)
95/15/EF (EFT L 125 af 08. 06. 1995, s. 23)
95/26/EF (EFT L 168 af 18. 07. 1995, s. 7)
95/67/EF (EFT L 314 af 28. 12. 1995, s. 72)
96/10/EF (EFT L 85 af 03. 04. 1996, s. 17)
96/13/EF (EFT L 66 af 16. 03. 1996, s. 15)

Gennemførelsesfrist

02. 01. 1975⁽¹⁾
15. 12. 1979
15. 07. 1985

—
31. 12. 1986
01. 01. 1993
— Artikel 6, stk. 2: 01. 01. 1990
— øvrige bestemmelser: 01. 01. 1993

01. 01. 1991
31. 03. 1991
31. 12. 1992
31. 12. 1992
31. 12. 1992
31. 12. 1993
25. 11. 1994
30. 09. 1995
18. 07. 1996
01. 07. 1996
30. 06. 1996
15. 04. 1996

⁽¹⁾ Hvad angår ophævelsen af begrænsningen ifølge artikel 3, stk. 2, pkt. g), var denne frist dog for Nederlandene den 2. 7. 1977 (jf. artikel 8, andet afsnit i direktiv 73/183/EØF).

BILAG VI

SAMMENLIGNINGSTABEL

Nærværende direktiv	Dir. 77/780/EØF	Dir. 89/299/EØF	Dir. 89/646/EØF	Dir. 89/647/EOF	Dir. 92/30/EOF	Dir. 92/121/EØF	Dir. 96/10/EF	
Art. 1, nr. 1) Art. 1, nr. 2) Art. 1, nr. 3) Art. 1, nr. 4) til 8) Art. 1, nr. 9) Art. 1, nr. 10) og 11) Art. 1, nr. 12) Art. 1, nr. 13) Art. 1, nr. 14) til 17) Art. 1, nr. 18) til 20) Art. 1, nr. 21) til 23) Art. 1, nr. 24) Art. 1, nr. 25) Art. 1, nr. 26) Art. 2, stk. 1 Art. 2, stk. 2 Art. 2, stk. 3 Art. 2, stk. 4 c) Art. 2, stk. 5 Art. 2, stk. 6 Art. 3 Art. 4 Art. 5, stk. 1. første afs. Art. 5, stk. 1. andet afs. Art. 5, stk. 2. første, andet og tredje afs. Art. 5, stk. 3 til 7 Art. 6, stk. 1 Art. 6, stk. 2 Art. 7, stk 1 og 2 Art. 7, stk 3 Art. 8 Art. 9 Art. 10 Art. 11	Art. 1, 1. led Art. 1, 2. led Art. 1, 5. led Art. 2, stk. 1 Art. 2, stk. 2 Art. 2, stk. 3 Art. 2, stk. 4, lit. a), b) og c) Art. 3, stk. 1 Art. 3, stk. 2, første afs. Art. 10, stk. 1, tredje afs. Art. 3, stk. 2, første afs. 3. led, og andet afs. Art. 3, stk. 2a Art. 3, stk. 2, tredje, fjerde og femte afs. Art. 3, stk. 4 Art. 3, stk. 3, lit. a) Art. 3, stk. 6 Art. 3, stk. 7		Art. 1, nr. 3) Art. 1, nr. 5) til 9) Art. 1, nr. 10) og 11) Art. 1, nr. 12) Art. 1, nr. 13) Art. 2, stk. 1 Art. 2, stk. 1 Art. 2, stk. 3 Art. 3 Art. 4, stk. 1 Art. 4, stk. 2 Art. 10, stk. 1 til 5 Art. 5, stk. 1, art. 1, nr. 10), andet afs. og art. 5, stk. 2.		Art. 2, stk. 1, 2. til 5. led Art. 2, stk. 1, 6. til 8. led Art. 1, stk. 1 Art. 1, stk. 3	Art. 1, 1. led Art. 1, 6. led Art. 1, 7. led Art. 1, 8. led Art. 1, 3. til 5. led Art. 2 Art. 2, afs. 2, litra b)	Art. 1, litra a) Art. 1, litra c) Art. 1, litra d) Art. 1, litra h) Art. 1, litra m)	

Nærværende direktiv	Dir. 77/780/EØF	Dir. 89/299/EØF	Dir. 89/646/EØF	Dir. 89/647/EØF	Dir. 92/30/EØF	Dir. 92/121/EØF	96/10/EF
Art. 47				Art. 10			
Art. 48						Art. 3	
Art. 49						Art. 4	
Art. 50						Art. 5, stk. 1 til 3	
Art. 51, stk. 1 til 5			Art. 12, stk. 1 til 5				
Art. 51, stk. 6			Art. 12, stk. 8				
Art. 52, stk. 1 til 7					Art. 3, stk. 1 til 7		
Art. 52, stk. 8 og 9				Art. 3, stk. 5 og 6	Art. 3, stk. 8 og 9	Art. 5, stk. 4 og 5	
Art. 52, stk. 10					Art. 3, stk. 10		
Art. 53					Art. 4		
Art. 54					Art. 5		
Art. 55					Art. 6		
Art. 56					Art. 7		
Art. 57	Art. 11						
Art. 58	Art. 3, stk. 5						
Art. 59	Art. 6						
Art. 60		Art. 8	Art. 22	Art. 9		Art. 7	
Art. 61		Art. 4a					
Art. 62, stk. 1				Art. 11 stk. 5			
Art. 62, stk. 2							Art. 2
Art. 63				Art. 11 stk. 1 til 3			
Art. 64						Art. 6	
Art. 65			Art. 12, stk. 7				
Art. 66	---	---	---	---	---	---	---
Art. 67	---	---	---	---	---	---	---
Art. 68	---	---	---	---	---	---	---
Bilag I			Bilag				
Bilag II				Bilag I			
Bilag III				Bilag II			
Bilag IV				Bilag III			
Bilag V	---	---	---	---	---	---	---
Bilag VI	---	---	---	---	---	---	---

ISSN 0254-1459

KOM(97) 706 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

01 09 10

Katalognummer : CB-CO-97-726-DA-C

ISBN 92-78-29621-X

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg